

ПРОТОКОЛ

№ 103

София, 01.04.2025 година

Днес, 01.04.2025 г. от 10:15 ч. се проведе закрито заседание на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) в пълен състав, ръководено от председателя Пламен Младеновски.

На заседанието присъстваха членовете на Комисията Александра Богословска, Благой Голубарев, Димитър Кочков, Таско Ерменков и главният секретар Росица Тоткова (без право на глас).

На заседанието присъстваха Ив. Касчиев – главен директор на главна дирекция „Водоснабдителни и канализационни услуги“, А. Недкова – началник на отдел „Контрол и решаване на спорове-водоснабдителни и канализационни услуги“, С. Маринова – началник на отдел „Цени и бизнес планове-водоснабдителни и канализационни услуги“, Б. Паунов – и. д. директор на дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ и експерти на КЕВР.

Председателят установи, че няма възражения по проекта за дневен ред и няма други предложения, както и няма правни пречки за провеждане на заседанието, което протече при следния

ДНЕВЕН РЕД:

1. Доклад вх. № В-Дк-70 от 27.03.2025 г. относно проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на проект на Закон за водоснабдяването и канализацията и проект на писмо

Работна група: Ивайло Касчиев, Елена Маринова, Силвия Маринова,
Ани Недкова, Мая Кожухарова, Йовка Велчева,
Надежда Иванова, Ненко Ненков

2. Проект на решение относно заявление с вх. № Е-ЗЛР-И-22 от 04.02.2025 г. за изменение на лицензия № Л-720-01 от 07.12.2023 г. за дейността „производство на електрическа енергия“, подадено от „ТИБИЕЛ СОЛАР“ ЕООД

Работна група: Елена Маринова, Боян Паунов, Владимир Петров,
Цветелина Пешева, Десислава Сиракова,
Радостина Методиева и Теодор Хиков

По т.1. Комисията разглежда доклад относно проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на проект на Закон за водоснабдяването и канализацията.

С писмо с вх. № В-03-06-3 от 20.03.2025 г. в Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) е постъпило искане от Министерството на регионалното развитие и благоустройството (МРРБ) за съгласуване на материали относно проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на проект на Закон за водоснабдяването и канализацията (проект на ЗВиК) на основание чл. 32, ал. 3 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация. В приложения към писмото са представени: проект на доклад от министъра на регионалното развитие и благоустройството; проект на Решение на Министерския съвет; проект на Закон за водоснабдяването и канализацията; мотиви към проекта на Закон за водоснабдяването и канализацията; финансова обосновка; цялостна предварителна оценка на въздействие; становище на дирекция „Модернизация на администрацията“ на Министерския съвет; таблици на съответствието с правото на Европейския съюз – 2 бр.; проект на съобщение до средствата за масово осведомяване.

Съгласно чл. 34, ал. 1 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация, съгласуването по чл. 32, ал. 1, 3 и 5 и чл. 33 се извършва в 14-дневен срок от получаването на материалите в съответната администрация – за проектите на нормативни актове.

Във връзка с проекта на ЗВиК следва да се посочи, че МРРБ е провело следните обществени консултации на предходни проекти на ЗВиК:

- Проект на ЗВиК, публикуван за обществени консултации на **26.10.2020 г.** (КЕВР е представила становище, прието с решение по Протокол № 245 от 19.11.2020 г., т. 1);
- Проект на ЗВиК, публикуван за обществени консултации на **30.11.2022 г.** (КЕВР е представила становище, прието с решение по Протокол № 350 от 14.12.2022 г., т. 1);
- Проект на ЗВиК, публикуван за обществени консултации на **11.04.2023 г.** (КЕВР е представила становище, прието с решение по Протокол № 152 от 10.05.2023 г., т. 1);
- Проект на ЗВиК, публикуван за обществени консултации на **10.06.2024 г.** (КЕВР е представила становище, прието с решение по Протокол № 186 от 28.06.2024 г., т. 2);
- Проект на ЗВиК, публикуван за обществени консултации на **21.11.2024 г.** (КЕВР е представила становище, прието с решение по Протокол № 348 от 05.12.2024 г., т. 1).

Приетите от КЕВР становища са публично достъпни на интернет страницата на Комисията в раздел ВиК / Информационна система - <https://www.dker.bg/bg/vik/pokazateli-za-kachestvo.html>.

След извършен преглед на представените с писмо от 20.03.2025 г. материали относно проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на проект на ЗВиК се установява, че изложените от КЕВР предложения и забележки в становището от 05.12.2024 г. не са приети, с изключение на тези по т. 1.2 относно чл. 78, по т. 1.3 относно чл. 71 и по т. 11.6 относно чл. 58, ал. 2 от проекта на ЗВиК. В тази връзка и след допълнителен анализ предлагаме Комисията да съгласува представените материали, със следните бележки и предложения по проекта на Закон за водоснабдяването и канализацията:

I. Глава Пета „Регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги“

В Глава Пета „Регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги“ от проекта на ЗВиК са включени редица разпоредби, които създават неясноти и/или рискове при прилагането на регулаторните правомощия на Комисията:

Раздел I „Правомощия на регулаторния орган“

1.1. Считано от 2015 г. (след измененията в Закона за енергетиката, обнародвани в ДВ, бр. 17 от 2015 г.) Комисията е независима от изпълнителната власт; с председател и

членове, които се избират и освобождават от Народното събрание; дейността ѝ се осъществява въз основа на независимост, безпристрастност, професионализъм, почтеност, последователност, публичност и прозрачност; и се отчита за дейността си пред Народното събрание. КЕВР има правомощие по ЗЕ самостоятелно да приема подзаконовите нормативни актове към него, но според действащите изисквания в Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги (ЗРВКУ), пресъздадени в проекта на ЗВиК, по основните си правомощия по чл. 69, т. 1, т. 2 и т. 3 от проекта на ЗВиК - да регулира качеството на ВиК услугите, да одобрява бизнес плановете на ВиК операторите и на лицата по чл. 48 и да регулира цените на ВиК услугите, Комисията може само да предлага наредбите към закона, които се приемат от Министерския съвет. Това влиза в пряко противоречие с обявената в чл. 10, ал. 3 от ЗЕ независимост на КЕВР от изпълнителната власт. В чл. 75, ал. 6 проекта на ЗВиК единствено е предвидено да се приеме от Комисията наредба, в която се уреждат условията и реда за подаване на жалби и искания за произнасяне по спор, тяхното разглеждане, процедурата за постигане на споразумение и решаване, както и в чл. 92, ал. 4 от проекта е предвидено условията и редът за одобряване на общите условия да се регламентират в наредба, издадена от комисията.

Предвид горното, предлагаме в чл. 80, ал. 7 и чл. 85, ал. 2 от законопроекта да се регламентира изрично, че Комисията приема посочените в тези две разпоредби наредби за регулирането на качеството и на цените на ВиК услугите. В тази връзка в чл. 80, ал. 7 и чл. 85, ал. 2 думите „Министерския съвет по предложение на“ да отпадат, респективно да се заличи текстът в чл. 69, т. 5 от законопроекта.

1.2. Съгласно изискването на чл. 72 от проекта на ЗВиК, обжалването на решенията за утвърждаване на цени на ВиК услуги не спира изпълнението им. Не става ясно защо се регламентира предварително изпълнение само на тези решения при положение, че те са свързани с решенията за одобряване на бизнес плановете на дружествата (съгласно чл. 89, ал. 1 от проекта, одобряването на техническата и икономическата част на бизнес плановете е условие за одобряването им в частта за цените), респективно обжалването на решението за одобряване на бизнес план, при липса на изрична норма, ще доведе до спиране изпълнението на одобрения бизнес план, който от своя страна е задължителен за изпълнение от ВиК оператора (чл. 83, ал. 6 от проекта), респективно ще доведе до невъзможност ВиК операторът на практика да прилага утвърдените нови цени.

Предложението е необмислено и ще доведе до хаос при прилагането на регулаторните изисквания, поради което предлагаме чл. 72 да се измени и допълни с изрична забрана за разглеждане на искания за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение по смисъла на чл. 166, ал. 4 от АПК, както следва:

„чл. 72. Решенията на комисията могат да бъдат обжалвани пред Административен съд - София – град в 14-дневен срок от съобщаването им. Обжалването на решенията не спира изпълнението им. Искането за спиране изпълнението на оспорено по съдебен ред решение е недопустимо“.

1.3.1. В чл. 73, ал. 1 от проекта на ЗВиК е предвидено, че Комисията провежда процедура за обществено обсъждане със заинтересованите лица при изготвяне на административни актове, касаещи общите условия на договорите за предоставяне на ВиК услуги на потребителите, цените на ВиК услугите и бизнес плановете. Съгласно процесуалните правила на АПК процедура за обществено обсъждане се провежда при изготвяне на общи административни актове, докато за индивидуални административни актове такава процедура не се предвижда. Същевременно, изброените в чл. 73, ал. 1 от проекта на ЗВиК административни актове съобразно трайната съдебна практика са индивидуални административни актове по правната си същност. Разпоредбата на чл. 22 от АПК предвижда възможност за отклонение от общите правила на АПК по отношение на

индивидуални административни актове, за които е предвидено специално производство с оглед на естеството им. На това основание в чл. 14 от ЗЕ е регламентирано провеждане на процедура за обществено обсъждане със заинтересованите лица при изготвяне на индивидуални административни актове, които са от обществена значимост за развитие на енергийния сектор и на В и К сектора. Доколкото нормата на чл. 14, ал. 2 от ЗЕ урежда изключение от общите правила на АПК, тя не подлежи на разширително тълкуване, поради което от нея не следва извод, че участниците в обществените обсъждания стават страни в административното производство, нито че приетият индивидуален административен акт за регулиране на цени става общ административен акт, каквито становища се излагат в жалби до съда, въпреки установената съдебна практика, според която КЕВР утвърждава подлежащите на регулиране цени като пределни цени с решения, които са индивидуални административни актове и не подлежат на оспорване пред съда от отделни граждани или организации – потребители.

Предвид горното, с оглед избягване на тълкувания и спорове по чл. 73, ал. 1 от проекта на ЗВиК предлагаме разпоредбата да се измени и допълни, като преди думите „административни актове“ да се добави „индивидуални“.

1.3.2. Съгласно чл. 74 от проекта на ЗВиК, Комисията разглежда в открити заседания заявления за утвърждаване на цени на ВиК услуги. Така разписана, разпоредбата ограничава провеждането на открити заседания само по заявления за утвърждаване на цени на ВиК услуги. Комисията обаче има правомощия да открие и служебно административно производство за утвърждаване на цени на ВиК услуги, също така провежда открити заседания по заявления за ободряване на бизнес планове и др. Следва да се има предвид, че открито заседание се провежда със страните в съответното административно производство, които ще бъдат и адресати на акта, за да се изяснят пълно и всестранно обстоятелствата по случая, докато обществени обсъждания се провеждат със заинтересовани лица, които не са страни в административното производство, но предвид трайната съдебна практика, че такива лица е недопустимо да оспорват пред съда решението на Комисията, е необходимо да им се даде възможност да изразят становището си по проекта на решението преди приемането му.

С оглед на гореизложеното предлагаме следната редакция на чл. 74:

„Чл. 74. Комисията провежда открити заседания при разглеждане на административни преписки за утвърждаване на цени на ВиК услуги, за одобряване на бизнес планове и по други въпроси във връзка с осъществяване правомощията на комисията.“

1.4. Съгласно чл. 75, ал. 1, т. 1 от проекта на ЗВиК, Комисията разглежда жалби на потребители срещу ВиК оператори и лица по чл. 48, свързани с изпълнението на общите условия за предоставяне на ВиК услуги. Същевременно, съгласно чл. 116 от проекта, споровете между ВиК операторите, съответно лицата по чл. 48 и потребителите се решават по съдебен път по реда на Гражданския процесуален кодекс. Двете норми са в **противоречие** и водят до **неяснота** в кои случаи спор между потребител и ВиК оператор ще е подведомствен на съда и съответно в кои случаи ще подлежи на разглеждане от регулатора, което **налага нормите на чл. 75, ал. 1, т. 1 и чл. 116 от законопроекта да се прецизират.**

Считаме, че КЕВР няма правомощия да се произнася по облигационни спорове, свързани с формираните задължения за предоставени ВиК услуги и единствено съдът може да се произнесе по подобни жалби, поради което т. 2 от чл. 92, ал. 2 (реда за измерване, отчитане, разпределение и заплащане на изразходваната вода и отведените и пречистените отпадъчни води) не следва да бъде включен в обхвата на жалби, които Комисията да разглежда

Доколкото в чл. 92, ал. 2 от проекта са посочени изисквания за съдържанието на общите условия, предлагаме в чл. 75, ал. 1, т. 1 да се посочат конкретните области, подлежащи на разглеждане от КЕВР.

В тази връзка предлагаме нормата на чл. 75, ал. 1, т. 1 да се допълни, като след думите „ВиК услуги“ се добави *„по чл. 92, ал. 2, т. 4 – т. 10“*, като текстът придобие следната редакция:

„1. жалби на потребители срещу ВиК оператори и лица по чл. 48, свързани с изпълнението на общите условия за предоставяне на ВиК услуги по чл. 92, ал. 2, т. 4 – т. 10.“

1.5. С оглед подобряване на разпоредбите, регламентиращи процедурата за разглеждане на жалби, предлагаме да бъдат направени допълнения в чл. 75 от проекта, като се отчете натрупаната до момента практика и се регламентират правомощията на регулаторния орган при установяване на основателност, респективно неоснователност на жалба, както и необходимостта от последващ контрол на дадените от регулатора задължителни указания:

Предвид горното, предлагаме да се създаде нова ал. 3, със следното съдържание:

„(3) Комисията разглежда жалба по ал. 1, т. 1 и ал. 2, ако същата е разгледана от съответния ВиК оператор и жалбоподателят не е удовлетворен от отговора по жалбата, както и в случаите, когато не е получил отговор по нея.“

На следващо място, в законопроекта е необходимо да бъде съобразено, че не във всички производства по разглеждане на жалби е възможно да се стигне до доброволно уреждане на спора, поради което съдействието за това от страна на Комисията следва да се регламентира като възможност, а не като задължително условие по всяка една жалба, в противен случай административното производство значително би се утежило и забавило. В тази връзка, предлагаме сегашната ал. 3 да се допълни и да се преномерира на ал. 4, както следва:

„(4) При разглеждане на жалба по ал. 1, т. 1 и ал. 2 или искане по ал. 1, т. 2, 3 и 4 комисията може да съдейства за постигане на споразумение между страните.“

След изпълнение на горното, сегашната ал. 4 да се преномерира на ал. 5.

Предлагаме да се допълни нова ал. 6 със следното съдържание:

„(6) Когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката.“

Сегашна ал. 5 да се преномерира на ал. 7, като предлагаме съдържанието да се измени, както следва:

„(7) Когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им.“

Предлагаме да се допълни нова ал. 8 със следното съдържание:

„(8) Комисията извършва последващ контрол върху изпълнението на указанията по ал. 7.“

Сегашната ал. 6 да се преномерира на ал. 9.

Раздел II „Регулиране на качеството на ВиК услугите“

2.1. Нормата на чл. 80, ал. 1 от проекта на ЗВиК ясно дефинира, че Комисията определя единни условия и изисквания към ВиК услугите за територията на цялата страна, чрез показатели за качество и ефективност; в нормата на ал. 2 - че Комисията измерва и

оценява качеството на предоставяните ВиК услуги чрез показатели за качество и ефективност.

С посочването на конкретни 22 броя показатели в закона значително се ограничават възможностите на регулаторния орган да отчита настъпващите промени в европейското и българското законодателство, доколкото това ще изисква промяна на ЗВиК.

В тази връзка следва да се има предвид следното: На 12.01.2023 г. влезе в сила приетата на 16.12.2020 г. нова Директива 2020/2184 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2020 г. относно качеството на водата, предназначена за консумация от човека (Директива 2020/2184), която заменя Директива 98/83/ЕО, като в § 3 от ДР на проекта на ЗВиК се посочва, че този закон въвежда изисквания на Директива 2020/2184. Същевременно, във връзка с необходимостта от транспонирането ѝ, КЕВР постави конкретни въпроси до органите издали Наредба № 9 от 16 март 2001 г. за качеството на водата, предназначена за питейно-битови цели, изм. и доп. ДВ. бр. 43 от 16.05.2023 г. (Наредба № 9/2001 г.) с писмо изх. № В-03-14-1 от 15.05.2024 г., на които и до момента не е получен отговор. По отношение на показателите за качество и ефективност на ВиК услугите например, съгласно чл. 4 от Директивата държавите членки следва да извършват оценка на мащаба на течове чрез използване на рейтинговия метод на индекса за течове в инфраструктурата (ИТИ) или друг подходящ метод. Същевременно посоченият метод ИТИ не е включен в проекта на ЗВиК.

На 05.11.2024 г. Съветът на Европа окончателно прие нова Директива за пречистване на градски отпадъчни води, която ще изисква въвеждане на нови показатели за качество и/или ефективност, които не са включени в проекта на ЗВиК.

Част от предложените нови показатели за качество в чл. 80 от проекта на ЗВиК – например в ал. 3, т. 2, буква „г“ „мониторинг на главни канализационни колектори и съоръжения“ и ал. 3, т. 4, буква „а“ „ефективност на измерването и отчитането“ са неясно формулирани и не е изяснено какво се очаква да наблюдават. В случай, че същите се запазят, то проектът на ЗВиК следва да представи конкретни дефиниции в допълнителни разпоредби. Дефиниция следва да се представи и за понятието „собствени източници“, съдържащо се в ал. 3, т. 4, буква „б“.

Предвид горното, предлагаме в закона да се регламентира, че показатели за качество и ефективност се групират по видове услуги (както и в момента са разделени в чл. 80, ал. 3 от проекта на ЗВиК), като конкретните показатели, които се включват към съответната група да се определят в наредба, приета от Комисията. По този начин ще се постигне разумно и гъвкаво нормативно разрешение по отношение определянето на конкретните показатели за качество – в подзаконов нормативен акт, а на Комисията – възложени адекватни на статута ѝ на независим държавен орган правомощия и отговорности в сектор ВиК.

Предвид горното, предлагаме следната редакция на чл. 80, ал. 3 от ЗВиК:

„(3) Показателите за качество и ефективност на ВиК услугите се групират по видове услуги:

- 1. за услугата доставяне на вода на потребителите;***
- 2. за услугата отвеждане на отпадъчни води;***
- 3. за услугата пречистване на отпадъчни води;***
- 4. общи показатели за всички услуги.“***

2.2.1. Считаме, че концепцията за дългосрочни нива на показателите за качество следва да бъде ревизирана, доколкото практиката до момента показва, че същата е неработеща. В рамките на почти 20-годишно действие на ЗРВКУ са определяни два пъти 10-годишни срокове за постигане на дългосрочни нива, които не само, че не са постигнати, но и са определяни от ВиК операторите и от МРРБ като нереалистични. В допълнение остава неясно на каква база ще бъдат определени нови дългосрочни нива, които да бъдат

достигнати в 15-годишен срок. Допълнителна неяснота внася и предложението в чл. 80, ал. 6 от проекта, регламентиращо, че „дългосрочните нива на показателите за качество и ефективност на ВиК услугите се съобразяват с определените в **регионалните генерални планове за обособената територия цели и срокове, за които е осигурено финансиране**“, доколкото не става ясно как това се съотнася към предвиденото в чл. 80, ал. 1 изискване, че Комисията определя единни условия и изисквания към ВиК услугите за територията на цялата страна, чрез показатели за качество и ефективност.

Предвид горното, предлагаме от разпоредбата на чл. 80, ал. 6 от проекта на ЗВиК да отпадне изречение второ: *„Те следва да бъдат достигнати за 15 години.“*, и вместо него да се добави изречението: *„Дългосрочните нива на показателите включват нивата на показателите за качество на предоставяните услуги в края на регулаторния период.“*

2.2.2. Член 17 от Директива 2020/2184 въвежда изисквания за публикуването на подходяща и актуална информация за качеството на водата, както и за получаване редовно, най-малко веднъж годишно и в най-подходящата и лесно достъпна форма, например на фактурите или посредством цифрови средства, като интелигентни приложения, без да се налага да я изискват, информация за качество на водата, цена, употребено количество заедно с годишни тенденции, сравнение на годишното потребление на домакинството със средното потребление, и връзка към уебсайта, на който е публикувана информация, посочена в приложение IV (в която освен данни за използваните видове пречистване и резултати от контрола на показателите следва да се оповести оценка на риска за водоснабдителната система, съвети за намаляване на потреблението, информация за течовете на вода, структура на собственост на ВиК дружеството, информация относно структурата на тарифата за кубичен метър вода, включително постоянните и променливите разходи и разходите, жалби на потребители и други). Посочените изисквания са въведени в чл. 18 и Приложение № 5 на Наредба № 9/2001 г.

Считаме, че посочените изисквания следва да бъдат въведени в проекта на ЗВиК, респективно ЗВиК да уреди изискванията за предоставяне на изискуемата информация от ВиК операторите и осъществяването на контрол от страна на Комисията.

2.3. Във връзка с гореизложеното, предлагаме следната редакция на чл. 80, ал. 7:

„(7) С наредба, приета от Комисията се определят:

- 1. показателите за качество и ефективност на ВиК услугите;*
- 2. променливите за измерване, отчитане и изчисление на показателите за качество и ефективност на ВиК услугите;*
- 3. условията и редът за формиране на годишни целеви нива на показателите за качество и ефективност на ВиК услугите за всеки ВиК оператор и лице по чл. 48 съобразно специфичните обстоятелства по дейността му;*
- 4. изисквания за:*
 - а) информиране на потребителите по реда на този закон;*
 - б) качество на отчетната информация, която ВиК операторите и лицата по чл. 48 представят в комисията.“*

2.4. Разпоредбите в чл. 81, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от проекта на ЗВиК пресъздават действащите разпоредби в ЗРВКУ по отношение на структурата и съдържанието на бизнес плановете на ВиК операторите. Считаме за по-целесъобразно изискванията на ал. 2 и ал. 3 да **отпадат** от закона, като съдържанието на техническата и на икономическата програма

на бизнес плана да бъде регламентирано в наредбата. Това ще даде възможност за по-гъвкав регулаторен подход.

Предвид горното, предлагаме следните редакции в чл. 81:

1. АLINEЯ 2 да добие следната редакция:

„ (2) Структурата и съдържанието на техническата и на икономическата част на бизнес плана се определят в наредбата по чл. 80, ал. 7“;

2. АLINEЯ 3 да отпадне, а следващите да се преномерират.

2.5. В чл. 81, ал. 4, ал. 5, ал. 6 и ал. 7 са въведени нови изисквания към съдържанието на бизнес плановете, свързани с изискванията на Директива 2020/2184 за извършване от държавите членки на оценка и управление на риска. Съгласно раздел (17) от Директивата, оценката на риска и управлението на риска по отношение на водосборните райони за местата за водочерпене следва да се подчиняват на цялостен подход и да са насочени към намаляване на равнището на пречистване, което се изисква при добиването на вода, предназначена за консумация от човека - например чрез намаляване на натиска, причиняващ замърсяване или риск от замърсяване на водните тела, които се използват за черпене на такава вода. За целта държавите членки следва да определят характеристиките на водосборните райони на местата за водочерпене и да идентифицират опасностите и опасните събития, които биха могли да причинят влошаване на качеството на водата, като възможните източници на замърсяване, свързани с тези водосборни райони.

Изискванията към качеството на питейната вода и оценка на риска по цялата водоснабдителна система са въведени в Раздел III на Наредба № 9/2001 г., като съгласно чл. 6б, ал. 1, водоснабдителните организации извършват оценка на риска и управление на риска за водосборите/зоните за подхранване на точките на водовземане за питейно-битово водоснабдяване. В чл. 6б, ал. 7 от Наредба № 9/2001 г. са посочени мерки, които водоснабдителните организации следва да предприемат въз основа на резултатите от оценката на риска.

В свое писмо с изх. № В-03-14-1 от 15.05.2024 г. КЕВР посочи, че в Наредба № 9/2001 г. не е изяснено коя институция ще извършва преглед на изготвените оценки на риска, дали тези оценки ще бъдат одобрявани, ако да – по какъв ред. Не са посочени действия, които следва да бъдат предприемани от национални, регионални или общински институции за постигане на изискването на Директивата за намаляване равнището на пречистване чрез намаляване на натиска, причиняващ замърсяване или риск от замърсяване на водните тела, които се използват за черпене на такава вода. Следва да се отбележи, че подобни мерки са извън компетенциите и възможностите на водоснабдителните организации.

В проекта на ЗВиК се предлага в бизнес плановете за развитие на дейността на ВиК операторите да се съдържа част „Оценка и анализ на риска“, в която да се съдържат планове за оценка на риска и мерки за управление на риска за водоснабдителни системи, доставящи вода за най-малко 50 души и за канализационни системи, чрез които се отвеждат отпадъчни води на най-малко 1000 души, както и да се включват мерки за контрол, предвидени от органите, отговорни за оценката и управлението на риска и други.

Считаме, че с направеното предложение няма да бъдат изпълнени изискванията на Директива 2020/2184, както и на новата Директива за градски отпадъчни води. Изготвянето на оценките на риска на ВиК системите не следва да бъде ангажимент на ВиК дружествата, които стопанисват публични ВиК системи въз основа на възлагане чрез договор. Това е ангажимент на изпълнителната власт в лицето на органите, осъществяващи държавната политика, свързана с дейностите по експлоатация, изграждане, реконструкция и модернизация на водостопанските системи и съоръжения, посочени в чл. 10 от Закона за водите (ЗВ) съобразно тяхната компетентност – министъра на регионалното развитие и благоустройството – за

водоснабдителни и канализационни системи и съоръжения на населените места и за предпазване от вредното въздействие на водите в границите на населените места; министъра на земеделието и храните за хидромелиоративни системи и съоръжения и за предпазване от вредното въздействие на водите извън границите на населените места; министъра на земеделието и храните чрез Изпълнителната агенция по горите - за насажденията в хидромелиоративни системи и съоръжения; министъра на енергетиката – за хидроенергийни системи и обекти; министъра на околната среда и водите - за водовземните съоръжения за минерални води, публична държавна собственост, кмета на общината – за дейностите по експлоатация, изграждане, реконструкция и модернизация на водностопански системи и съоръжения - общинска собственост. В допълнение, това попада в компетентността и на министъра на здравеопазването по отношение контрола за качеството на питейните води.

На следващо място, включването на оценките на риска в бизнес плановите на ВиК операторите допълнително ще натовари техния обем и структура. И към момента бизнес плановите са сложни и комплексни документи, доколкото въз основа на същите се определят инвестиционните и експлоатационни задължения, ангажиментите за повишаване на качеството на ВиК услугите, както и се формират цените на ВиК услугите за 5-годишен период. Включването на изцяло нова и много комплексна част ще затрудни изключително много тяхната подготовка от страна на ВиК операторите.

Съгласно §15, ал. 1 от допълнителните разпоредби на проекта на ЗВиК, ВиК операторите и лицата по чл. 48 изготвят първата оценка и мерки за управление на риска по чл. 81, ал. 5 до 31.10.2028 г. Оценката на риска се преразглежда през редовни интервали от време, които не надхвърлят шест години, и при необходимост се актуализират. Същевременно, съгласно чл. 82, ал. 1 от проекта на ЗВиК, бизнес плановите на ВиК операторите, придружени със становище на съответната асоциация по ВиК, и бизнес плановите на лицата по чл. 48 се внасят в Комисията за одобряване не по-късно от 6 месеца преди изтичането на срока на действащия бизнес план, т.е. бизнес плановите за новия регулаторен период следва да се представят в КЕВР до 30.06.2026 г., следователно към този момент оценките няма да са готови и няма как да бъдат включени в бизнес плановите.

В разпоредбите на проекта на ЗВиК не е предвидено изброените по-горе компетентни органи на изпълнителната и на местната власт, включително и съответните институции – басейнови дирекции, регионални здравни инспекции, регионалните инспекции за опазване на околната среда и други – да дават становища и/или да съгласуват изготвените от ВиК дружествата и включени в бизнес плановите оценки на риска.

Съгласно чл. 7, т. 3 от Директива 2020/2184 държавите членки гарантират, че съществува ясно и подходящо разпределение на отговорностите между заинтересованите страни, както е определено от държавите членки, за прилагането на основания на анализ на риска подход, и това разпределение на отговорностите е съобразено с тяхната институционална и правна рамка. Това съществено изискване не е постигнато нито чрез измененията в Наредба № 9/2001 г., нито чрез предложените в проекта на ЗВиК текстове. Считаме, че темата е от изключително важно значение и същата следва да бъде разгледана в самостоятелна глава в проекта на ЗВиК, в която да бъдат изяснени ангажиментите и задълженията на всички компетентни органи. Оценките на риска на ВиК системите изискват сложни анализи и координация на голяма по обем информация от различни институции, както и изискват предприемане на различни действия. Необходимо е да се въведе единна методология и критерии за извършването на оценките на риска. Като пример може да се посочат значителните проблеми със замърсяването на подземните водоизточници в резултат от земеделска дейност. Този проблем е валиден за големи части от територията на България. С него ВиК операторите не могат да се справят самостоятелно и е нужен интегриран подход с ефективно взаимодействие на редица

национални и общински институции. Отделно от това са налични случаи на замърсяване на повърхностни водни тела от стопански субекти, което не се контролира от ВиК операторите.

Предвид гореизложеното, предлагаме разпоредбите на чл. 81, ал. 4, ал. 5, ал. 6 и ал. 7 да отпаднат от проекта на ЗВиК, като в същия се предвиди самостоятелна глава, в която да бъдат изяснени ангажиментите и задълженията на всички компетентни органи, свързани с оценката и управлението на риска, алтернативно в случай, че предложението не бъде прието, в законопроекта да се регламентира, че условие за разглеждане и одобряване от Комисията на бизнес плановете в частта „оценка и анализ на риска“ ще бъде представяне на становища и документи от отговорните органи. По този начин ще се избегне дублиране на правомощия на различните административни органи и съответно ще се постигне намаляване на административната тежест за регулираните дружества.

С оглед регламентиране правомощията на регулаторния орган, предлагаме в чл. 81 да се добави нова алинея със следното съдържание:

„(нова) Бизнес плановете се представят за одобряване в КЕВР, придружени със становища от органите, отговорни за оценката и управлението на риска. Комисията извършва преценката за законосъобразност на бизнес плана въз основа на представените становища.“.

Сегашните алинеи 8-11 да бъдат съответно преномерирани.

2.6. В чл. 82, ал. 2 от проекта на ЗВиК се регламентира срокът, в който асоциацията по ВиК следва да проведе заседание за разглеждане и съгласуване на бизнес плана (45 дни), а в ал. 3 се въвеждат правила за действие в случай, че асоциацията не спази този срок – счита се, че бизнес планът е приет без възражения. По този начин ще бъде регламентирана възможността за действие на КЕВР в случай, че други органи не изпълняват своите законови задължения към разглеждането на бизнес плановете на ВиК дружествата.

Същевременно, разпоредбата на чл. 82, ал. 2 от проекта на ЗВиК не изяснява точно обхвата на задълженията на асоциацията по ВиК по отношение съгласуването на бизнес плана, което би породило значителни неясноти и създава предпоставка това изискване да не бъде изпълнявано.

Предвид горното, предлагаме да бъде пресъздадена сега действащата норма на чл. 198м от ЗВ, като бъде допълнена нова ал. 2 със следното съдържание:

„(2) Асоциацията по ВиК се произнася по съответствието на бизнес плана с генералните планове, инвестиционните програми и договорите за възлагане.“.

Сегашните ал. 2 и ал. 3 да бъдат съответно преномерирани.

2.7. Предлагаме двумесечният срок в чл. 83, ал. 2 да отпадне, доколкото влиза в колизия с посочения в ал. 1 тримесечен срок за одобрение на бизнес плана. Същевременно посочената в ал. 2 дума „изчерпателни“ е неясна и ще породи тълкуване. **Предлагаме същата да бъде заменена със „задължителни“.**

В тази връзка, предлагаме разпоредбата на чл. 83, ал. 2 да придобие следната редакция:

„(2) В случай че бизнес планът не отговаря на изискванията на ал. 1, комисията с решение дава задължителни писмени указания и определя срок за преработването му.“.

2.8. Предлагаме едномесечният срок в чл. 83, ал. 4 да се замени с „тримесечен“.

Независимо от обстоятелството, че се внася преработен бизнес план след указания на Комисията, е необходимо да бъде извършена отново цялостна проверка на представените документи.

2.9. С оглед правилна систематична подредба на алинеите в чл. 83, предлагаме да бъдат разменени местата на ал. 4 и ал. 5, за да може ал. 4, регламентираща съдържанието на крайното решение на Комисията, да обхване и хипотезата на повторно връщане.

2.10. Никъде в раздела не са предвидени норми за изменение на одобрен бизнес план (доколкото разпоредбата на чл. 91, ал. 2 е в следващия раздел III). В тази връзка предлагаме в чл. 83 да се допълни нова ал. 7, както следва:

„(7) Процедура за изменение на одобрения бизнес план се открива от комисията служебно или по искане на ВиК оператора, съответно на лицето по чл. 48, когато възникне непредвидено или непредотвратимо събитие от извънреден характер, което съществено променя приходите и икономически обоснованите разходи на ВиК оператора, съответно на лицето по чл. 48. В този случай се прилагат разпоредбите на ал. 1 – ал. 6.“

Съществуващата ал. 7 се преномерираща на ал. 8.

Раздел III „Регулиране на цените на ВиК услугите“

3.1. С оглед намаляване на административната и регулаторна тежест по отношение на ВиК операторите, предлагаме разпоредбата на чл. 84, ал. 2 да се редактира по следния начин:

„(2) ВиК оператори или предприятия по чл. 47, ал. 2, които доставят вода от техни или предоставени им за експлоатация водовземни съоръжения и/или системи до водоснабдителни системи, експлоатирани от други ВиК оператори, уреждат своите взаимоотношения, включително и цените за предоставяне на тези услуги с договор, съгласуван от собственика на съответните съоръжения и/или системи или от принципа на съответното дружество в случаите, когато то е собственик на съоръженията и/или системите.“

3.2. Във връзка с изложеното в т. 3.1. по-горе, предлагаме чл. 85, ал. 1, т. 2 и ал. 3 да отпаднат.

3.3. Принципът за социална поносимост на цената на ВиК услугите, посочен в чл. 85, ал. 1, т. 7 от проекта на ЗВиК, е в **противоречие с останалите принципи за ценообразуване – съответствие между икономическата част на бизнес плана и предлаганите цени; възстановяемост на икономически обоснованите разходи; прилагането на икономически обоснована норма на възвръщаемост на вложения капитал; съответствие между цените и действителните разходи за предоставяне на ВиК услугите; прилагане на принципа „замърсителят плаща“; избягване на кръстосано субсидиране.**

Цените на ВиК услугите следва да възстановяват икономически обоснованите разходи на ВиК дружествата – което е фундаментално изискване на Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 година за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите. Прилагането на изисквания, които ограничават възстановяването на икономически обоснованите разходи е в **противоречие** с изискванията на чл. 9 от директивата.

Съобразно горното считаме, че принципът за социална поносимост на цените не следва да ограничава утвърждаването на икономически обосновани цени, а следва да се прилага за определяне на механизми за подпомагане на социално уязвимите групи потребители.

Предвид горното, предлагаме нормите на чл. 85, ал. 1, т. 7 и на чл. 87, ал. 1 да отпаднат от проекта на ЗВиК.

3.4.1. Съгласно §1, ал. 1, т. 35 от допълнителни разпоредби на проекта на ЗВиК, „социална поносимост на цената на ВиК услугите“ е налице в случаите, когато стойността на ВиК услугите по чл. 88, ал. 1, т. 2, определена на база минимално месечно потребление на вода за питейно-битови нужди от 2,8 куб. м. на едно лице от домакинство, не надхвърля 2,5 на сто от медианния доход на лице от домакинство по данни на Националния статистически институт на годишна база за съответната административна област.

От една страна, при досегашната си практика КЕВР е установила, че предоставяните от НСИ данни за доход на лице от домакинство са с ниска степен на надеждност, като за редица области грешките надхвърлят прага от 15%. По темата е водена кореспонденция, за която КЕВР е информирала МРРБ. В предложената нова редакция на правилото за определяне на социална поносимост се въвежда ново изискване за „медианен доход на лице от домакинство“.

3.4.2. Същевременно нормата от 2,8 куб. м. на едно лице изобщо не е минимално месечно потребление, доколкото това са 93 литра/жител/ден. Тази норма е въведена в §1, ал. 1, т. 4 от допълнителни разпоредби на ЗРВКУ през 2005 г. и от тогава не е изменяна вече почти 20 години. Съгласно отчетните данни за 2023 г., редица ВиК оператори са отчетили фактурирано битово потребление под това ниво (фактурирана вода на битови потребители, отнесена към брой обслужвано население) – включително в областите Видин (91 л/ж/д), Ямбол (91 л/ж/д), Кърджали (90 л/ж/д), Шумен (88 л/ж/д), Монтана (87 л/ж/д), Разград (85 л/ж/д), Смолян (84 л/ж/д), Хасково (84 л/ж/д), Търговище (74 л/ж/д) и Сливен (71 л/ж/д).

С решение по Протокол № 177 от 01.09.2016 г., т. 3, КЕВР е приела анализ на проблеми, свързани с критериите по прилагане на принципа на социалната поносимост на ВиК услугите, в който са представени международни данни и е посочено, че минимално потребление от 50 л/ж/д покрива основните нужди за хигиена и консумация според изследвания на Международната здравна организация.

Съобразно горното считаме, че нормата за минимално месечно потребление на вода за питейно-битови нужди за целите на социалната поносимост следва да бъде актуализирана.

3.5. В проекта на ЗВиК не е предвидено подпомагане на дохода на уязвими потребители, нито е посочено, че водата за питейно-битови нужди е основна жизнена потребност, като това е предвидено в действащите разпоредби на ЗРВКУ: съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗРВКУ, водата за питейно-битови нужди е основна жизнена потребност съгласно Закона за социалното подпомагане, а съгласно §1, ал. 2 от допълнителни разпоредби на ЗРВКУ, лицата по чл. 2, ал. 3 от Закона за социалното подпомагане имат право на помощ в размер, съответстващ на месечния минимум вода, определен по ал. 1, т. 4.

Правото на човека до питейна вода и канализация е признато за човешко право, както от ООН (Резолюция 64/292 от 28 юли 2010 г.), така и от ЕК (EC Communication COM (2014) final on the European Citizens' Initiative „Water and sanitation are a human right! Water is a public good, not a commodity!“).

През 2002 г. Комисията за икономически, социални и културни права към ООН е приела Общ коментар № 15 за Правото на вода (док. на ООН Е/С 12/2002/11)¹, предоставящ на страните-членки насоки за тълкуване правото на човека на вода

¹ General Comment 15, The right to water, <http://www1.umn.edu/humanrts/gencomm/escgencom15.htm>

(имплементирано в правото на всяко лице и семейството му на задоволително жизнено равнище - чл. 11. 1 от Международния пакт за икономически, социални и културни права и в правото на всяко лице да постигне възможно най-добро състояние на физическо и душевно здраве - чл. 12. 1 от същия). Съгласно т. 27 от Общ коментар № 15 за Правото на вода: „Страните трябва да приложат необходимите мерки, за да гарантират икономическата достъпност на водата чрез прилагането на: а) използване на техники и технологии за ниски цени, б) подходящи политики за ценообразуване като безплатна или евтина вода, и в) подпомагане на дохода. Всяко плащане за В и К услуги трябва да се основава на принципа на равнопоставеността като се гарантира, че тези услуги, независимо дали се предоставят от публични или частни дружества, са достъпни за всички, включително за групите в неравностойно социално положение. По-бедните домакинства не трябва да бъдат непропорционално обременени с разходите на вода в сравнение с по-богатите домакинства“.²

Според Европейската комисия, поносимостта на ВиК услугите зависи от начина на ценообразуване, който е национална компетентност на страните-членки, но въпреки това могат да бъдат изведени някои базови принципи: „ЕС няма роля при определянето на цените на ВиК услугите, които се определят на национално ниво. Екологичното законодателство на ЕС, свързано с водата обаче установява някои основни принципи за политиките за водно ценообразуване на страните-членки за да гарантира, че цената, таксувана на потребителите на ВиК услуги отразява истинските разходи за нейното ползване, като по този начин се насърчава устойчивото ползване на ограничените водни ресурси. Водната политика на ЕС се основава на принципа, че достъпността на водните услуги е от решаващо значение. Националните институции са компетентни за предприемането на конкретни подпомагащи мерки за опазването на хората в неравностойно положение и разглеждане на проблемите на водната бедност (например чрез подкрепа за домакинствата с ниски доходи или чрез установяването на задължения на обществените услуги).“³

В изследване на Института за икономически изследвания към БАН на тема „Поносимост на ВиК услугите и добри практики за водно подпомагане“⁴ е направен сравнителен анализ на прилаганите от държавните в ЕС мерки за подпомагане потреблението на ВиК услуги, като е установено, че „в страните от ЕС се прилагат широк набор от мерки за подпомагане потреблението на ВиК услуги, като във всяка страна съществува повече от един механизъм за водно подпомагане. Най-разпространената практика е предоставяне на финансова помощ за лица и домакинства с ниски доходи, която се прилага във всички представени държави“.

Финансовото подпомагане на лицата и домакинствата с ниски доходи, с което да се гарантира достъпът до ВиК услуги, е изцяло в съответствие с цитираните по-горе документи на ООН и ЕК, респективно следва да бъде уредено в проекта на ЗВиК.

Предвид гореизложеното, предлагаме:

² General Comment 15, The right to water , article 27. „To ensure that water is affordable, States parties must adopt the necessary measures that may include, inter alia: (a) use of a range of appropriate low-cost techniques and technologies; (b) appropriate pricing policies such as free or low-cost water; and (c) income supplements. Any payment for water services has to be based on the principle of equity, ensuring that these services, whether privately or publicly provided, are affordable for all, including socially disadvantaged groups. Equity demands that poorer households should not be disproportionately burdened with water expenses as compared to richer households.“

³ EC Communication COM(2014) final, p.4: “The EU has no role in the setting of water prices, which are determined at national level. EU water-related environmental legislation does, however, establish some basic principles for water pricing policies in the Member States. The Water Framework Directive requires Member States to ensure that the price charged to water consumers reflects the true costs of water use. This encourages the sustainable use of limited water resources. EU water policy is based on the principle that affordability of water services is critical. National authorities are competent for taking concrete support measures safeguarding disadvantaged people and tackling water-poverty issues (e.g. through support for low-income households or through the establishment of public service obligations).”

⁴ Източник: http://www.stuwa.org/files/magazine/5-6.11_s1.pdf

В ПЗР на законопроекта да бъде допълнен параграф, със следното съдържание:

„В Закона за социалното подпомагане се правят следните изменения и допълнения:

1. В §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби се допълва както следва: „Основни жизнени потребности“ са достатъчно храна, облекло и жилище, съобразно социално-икономическото развитие на страната, както и месечен минимум вода съгласно §1, ал. 1, т. 35 от допълнителните разпоредби на Закона за водоснабдяването и канализацията.

2. Подзаконовите нормативни актове към Закона за социалното подпомагане се изменят в срок до 6 месеца от влизането в сила на този закон, с оглед осигуряването на лицата по чл. 2, ал. 3 на право на помощ в размер, съответстващ на месечния минимум вода, определен по §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за социалното подпомагане.“

3.6. С разпоредбата на чл. 88, ал. 1, т. 1 от проекта на ЗВиК се въвежда фундаментално нов ценови компонент – цена за достъп до услугите по чл. 60, ал. 1 – по видове. На практика това ще изисква да се въведат четири цени за достъп до всяка от услугите, регламентирани в чл. 60, ал. 1 от проекта – доставка на вода за питейно-битови нужди, вода с непитейни качества, отвеждане на отпадъчни води чрез канализационна мрежа и пречистване на отпадъчните води.

Същевременно, нито в проекта на ЗВиК, нито в мотивите към него е изяснено как точно ще бъде въведен този механизъм, какви разходи се очаква да бъдат възстановявани чрез цените за достъп, и което е още по-важно съществуват рискове при прилагането на новите цени за достъп да се достигне до влошаване събираемостта на вземанията за ВиК оператори, в чийто обособени територии има значителен брой трайно необитаеми имоти, чийто собственици живеят извън границите на обособената територия, поради което в проекта на ЗВиК е необходимо да бъдат допълнени конкретни разпоредби, които да регламентират основни правила за образуването на тези цени.

3.7.1. В съответствие с методите за ценово регулиране по чл. 86, предлагаме в чл. 89, ал. 1 от проекта след думите *„представят за“* да се допълни *„утвърждаване и“*, като нормата да придобие следната редакция:

„(1) ВиК операторите и лицата по чл. 48 представят за утвърждаване и одобряване от комисията цените, образувани съгласно наредбата по чл. 85, ал. 2, като одобряването на техническата и икономическата част на бизнес плановете е условие за одобряването им в частта за цените.“

3.7.2. Предложените в чл. 89 от проекта на ЗВиК разпоредби не дават възможност на Комисията да върне за изменение предложените от ВиК операторите цени в случай, че същите не отговарят на нормативните изисквания. В тази връзка предлагаме да бъде възпроизведена съществуващата разпоредба на чл. 14, ал. 3 от ЗРВКУ, като бъде допълнена нова ал. 2 в чл. 89, както следва:

„(2) В случай, че предложените цени не отговарят на принципите и разпоредбите на този закон и на наредбата по чл. 85, ал. 2, комисията дава задължителни указания, в съответствие с които В и К операторите предлагат за утвърждаване и одобряване нови цени, и определя срок, в който да се извърши това.“

3.7.3. В съответствие с методите за ценово регулиране по чл. 86 от проекта на ЗВиК, в чл. 89, сегашната ал. 2 да се преномерираща на ал. 3, като думата *„одобрените“* се замени с *„утвърдените“*, като текстът придобие следната редакция:

„(3) Прилаганите от ВиК операторите и лицата по чл. 48 цени не могат да бъдат по-високи от утвърдените от комисията.“

3.7.4. Във връзка с предложението в т. 3.7.3. по-горе, **в чл. 67, ал. 1, в изречение второ думите „по цени, одобрени от регулаторния орган“ да се заменят с „по цени, не по-високи от утвърдените от регулаторния орган“.**

3.8.1. Съгласно чл. 91, ал. 1 от проекта на ЗВиК, процедура за преразглеждане на цените на ВиК услугите се открива от комисията служебно или по искане на ВиК оператора, съответно на лицето по чл. 48, когато възникне непредвидено или непредотвратимо събитие от извънреден характер, което съществено променя приходите и икономически обосноваваните разходи на ВиК оператора, съответно на лицето по чл. 48. Срокът за работа на комисията е до 60 дни от подаване на изменения бизнес план.

Видно от гореизложеното, в разпоредбата има **смесване** на две различни процедури: процедура за преразглеждане на цените на ВиК услугите и подаване на изменен бизнес план, доколкото това са отделни правомощия на комисията съгласно чл. 69 от проекта – да одобрява бизнес планове (т. 2) и да регулира цените на ВиК услугите (т. 3).

Предвид горното, предлагаме в чл. 91, ал. 1, изречение второ, думите „изменения бизнес план“ да бъдат заменени със „заявлението“, като се отчете и чл. 30, ал. 3 от АПК, както и с цел прецизност, думите „работа на комисията“ се заменят с „произнасяне от комисията“. В тази връзка, текстът на чл. 91, ал. 1, изречение второ да придобие следната редакция:

„(2) Срокът за произнасяне от комисията е до 60 дни от подаване на заявлението или от отстраняване на нередовностите по него.“

3.8.2. В разпоредбата на чл. 91, ал. 2 от проекта на ЗВиК е въведена „бърза процедура“ за изменение на бизнес плана и на цените на ВиК услугите в резултат на непредвидено или непредотвратимо събитие от извънреден характер, свързано със срока на изпълнение или прогнозната стойност на инвестиции със съфинансиране от страна на ВиК оператора по европейски и други програми, според която Комисията трябва да одобри измененията в срок до 30 дни от подаване на изменения бизнес план. Предвиденият срок е нереалистичен и няма да даде възможност на Комисията да изпълни правомощията при спазване на законовите разпоредби, респективно може да доведе до нарушение на принципите, регламентирани в чл. 70 от проекта, включително предотвратяване на злоупотреба с господстващо положение; защита на интересите на потребителите; икономическа обосновааност на цените на ВиК услугите и други.

Доколкото се касае за изменение на одобрен бизнес план е необходимо да бъдат предвидени адекватни срокове за неговото разглеждане, които да дадат възможност на Комисията да събере необходимата информация и доказателства по административното производство, както и да се съобрази, че правомощие на комисията е освен да одобри бизнес плана, също така да го върне за преработване или да откаже да го одобри.

Предвид горното, предлагаме в чл. 91, ал. 2, думите „бърза процедура“ да отпаднат, съответно думите „и се одобрява от комисията“ се заменят със „като комисията се произнася“, а срокът до 30 дни да се замени с „в срок до два месеца“. В тази връзка, текстът на чл. 91, ал. 2 да придобие следната редакция:

„(2) Процедура за изменение на бизнес плана и на цените на ВиК услугите в резултат на непредвидено или непредотвратимо събитие от извънреден характер, свързано със срока на изпълнение или прогнозната стойност на инвестиции със съфинансиране от страна на ВиК оператора по европейски и други програми, се открива от комисията служебно или по искане на ВиК оператора, като комисията се произнася в срок до два месеца от подаване на изменения бизнес план.“

Раздел IV „Общи условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите“

4.1. С цел процесуална икономия предлагаме чл. 92, ал. 4 от проекта да се редактира, както следва:

„(4) Условията и редът за одобряване на общите условия се регламентират в наредбата по чл. 75, ал. 6.“

4.2. В проекта на ЗВиК следва да се уреди редът за влизане в сила на общите условия. В тази връзка предлагаме в чл. 92 на проекта на ЗВиК да се добавят нови ал. 7 и 8, с редакция като в действащите разпоредби на чл. 11, ал. 7 и ал. 8 от ЗРВКУ, както следва:

„(7) В и К операторите публикуват одобрените от комисията общи условия на договорите за предоставяне на В и К услуги най-малко в един централен и един местен ежедневник. Те влизат в сила в едномесечен срок от публикуването им.

(8) В срок до 30 дни след влизането в сила на общите условия потребителите, които не са съгласни с тях, имат право да внесат в съответния В и К оператор заявление, в което да предложат различни условия. Предложените от потребителите и приети от В и К операторите различни условия се отразяват в допълнителни писмени споразумения.“

II. Глава шеста „Контрол“

5.1. С оглед ясно формулиране на контролните функции и правомощия на комисията, в чл. 93, ал. 4 от проекта на ЗВиК думата „изчерпателни“ следва да се замени със „задължителни“. В тази връзка предлагаме следната редакция:

„(4) В изпълнение на контролните си правомощия, комисията дава на ВиК операторите задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им.“

5.2.1. С оглед елиминиране на неясни разпоредби, касаещи регулаторната практика, което може да доведе до различни тълкувания, предлагаме в чл. 94, ал. 1 от законопроекта думата „мотивирано“ да отпадне, предвид това, че в разпоредбата ясно е посочено за какви цели се изисква информацията от регулаторния орган. Влизането в обяснителен режим и липсата на информация, необходима за изпълнение на регулаторната дейност, може да блокират работата на комисията. Предлагаме също така в края на ал. 1 на чл. 94 да се допълни и изразът „както и информация и документи във връзка с изпълнение на решения на Комисията“.

В тази връзка, предлагаме следната редакция на чл. 94, ал. 1:

„Чл. 94 (1) Комисията може да изисква в определен от нея срок текуща информация и документи относно изпълнението на бизнес плановете от ВиК операторите, документация във връзка с ценообразуването и качеството на услугите, информация във връзка с жалби и искания за разглеждане на спор, както и информация и документи във връзка с изпълнение на решения на Комисията.“

5.2.2. Необходимо е също така да се преразгледа срокът по чл. 94, ал. 2, а именно - 10 работни дни (две седмици), който влиза в противоречие със сроковете, които проектът на ЗВиК регламентира за произнасяне от Комисията, като и с чл. 30, ал. 1 от АПК.

В тази връзка, предлагаме следната редакция на чл. 94, ал. 2:

„(2) Срокът по ал. 1 не може да е по-кратък от 3 дни.“

5.3. Разпоредбата на чл. 96 е неясна и няма да позволи изпълнението на регулаторните правомощия на КЕВР. Освен това дублира разпоредбата на чл. 90, ал. 3 от проекта, която неправилно и несъобразено с естеството на указанията относно изискванията за водене на разделното счетоводство, както и формата и съдържанието на

счетоводните отчети за регулаторни цели, препраща към наредбата по чл. 85, ал. 2 от проекта. В случая не е отчетено, че става въпрос за изключително детайлни указания, които не е прието да се уреждат в наредба. Същевременно, систематичното място на разпоредбата на чл. 96 е в чл. 90 от проекта, а не в глава шеста.

Предвид изложеното, предлагаме текстът на чл. 96 да отпадне, а текстът на чл. 90, ал. 3 от проекта да придобие следната редакция:

„(3) Комисията дава указания на ВиК операторите, съответно на лицата по чл. 48 и на предприятията по чл. 47, ал. 2 относно образуването на цените, правилата за водене на разделното счетоводство, както и формата и съдържанието на счетоводните отчети за регулаторни цели. Указанията на комисията са задължителни за изпълнение от ВиК операторите, лицата по чл. 48 и предприятията по чл. 47, ал. 2.“

5.4. Нормата на чл. 98 от проекта дублира нормите на чл. 14, ал. 2, т. 2 и ал. 3, т. 6, в които вече са вменени контролни функции както на общото събрание на АВиК, така и на нейния председател. Логично е в глава шеста да бъдат разписани **подробни критерии** за начина на осъществяване на вече вменените контролни функции.

В тази връзка, предлагаме нормата да се доразвие и прецизира, като се изяснят детайлно действията на членовете на АВиК по отношение контролирането на действията на ВиК оператора по стопанисването и управлението на публичните ВиК активи, включително изпълнението на планове за управление на активите, за отстраняване на аварии, за измерване и други съгласно договора, изпълнението на договорните показатели за качество, действията по жалби и сигнали на потребители, свързани с изпълнението на договора, изпълнението на инвестиционната програма и други.

5.5. Нормата на **чл. 100** от проекта на ЗВиК е неясна, не става ясно кои са неуредените в тази глава въпроси, за които следва да се прилагат разпоредби от Закона за енергетиката. В главата следва детайлно да се разпишат правомощията на КЕВР и контролните органи, оправомощени от председателя на комисията, във връзка с осъществявания контрол по реда на този закон, така както е направено това в ЗЕ, а не да се препраща към него. **В тази връзка, предлагаме чл. 100 да се редактира, както следва:**

„Чл. 100 (1) Лицата, които извършват проверки и съставят актове за установяване на извършено нарушение, се определят със заповед на председателя на комисията, съобразно компетентността по този закон.

(2) Лицата по ал. 1, наричани по-нататък "контролните органи", имат право:

1. на свободен достъп до контролираните от тях лица и обекти за проверка;
2. да изискват необходимите данни, сведения, обяснения, оперативна и друга информация, включително да извършват или да възлагат извършването на експертизи, измервания и изпитвания за изясняване на техническото състояние и условията за експлоатация на обекта от съответните длъжностни лица, както и всяка друга информация;

3. да извършват насрещни проверки и да изискват от трети лица сведения и документи, необходими за извършване на насрещните проверки;

4. да дават задължителни предписания;

(3) Проверяваното лице е длъжно да осигури всички условия за нормалното протичане на проверката и да оказва съдействие на контролните органи, като:

1. предоставя място за извършване на проверката или се явява в сградата на комисията;

2. определя свой служител за контакти и оказване съдействие на проверяващите длъжностни лица;

3. предоставя достъп до служебни помещения;

4. предоставя всички счетоводни, търговски и други документи, необходими за установяване на факти и обстоятелства, свързани с обхвата на проверката;

5. дава писмени обяснения при поискване от контролния орган.

(4) Предписанията на контролните органи, дадени в изпълнение на правомощията им по този закон, са задължителни.

(5) Контролните органи са длъжни да не разгласяват служебната, производствената и търговската тайна, които са им станали известни при или по повод осъществяването на контролната дейност.

(6) Контролните органи извършват своята дейност самостоятелно или при необходимост съвместно с други специализирани контролни органи.

(7) За резултатите от проверката контролните органи съставят протокол, към който прилагат събраните данни, документи и обяснения. Протоколът се подписва от съставителя, от проверяваното лице, а при отказ - от двама свидетели на отказа.

(8) Не се съставя констативен протокол в случаите, в които контролните органи са констатирали нарушение на този закон и на подзаконовите нормативни актове по прилагането му въз основа на официални документи, както и при неизпълнение на задължението за предоставяне на документи и информация, предвидено в този закон и в подзаконовите нормативни актове по прилагането му.

(9) Въз основа на резултатите от проверката контролните органи могат да:

1. дават задължителни предписания на проверяваните лица;

2. съставят актове за установяване на административни нарушения.

(10) Лицата, на които са дадени задължителни предписания, уведомяват в определения им срок контролните органи за тяхното изпълнение.“

5.6. В глава шеста не са регламентирани контролни функции на собствениците (принципалите) на ВиК операторите. В действащите разпоредби на чл. 10б, ал. 3, т. 4 и т. 5 от ЗВ са предвидени изрични контролни правомощия на министъра на регионалното развитие и благоустройството, в качеството му на принципал на търговските дружества – ВиК оператори, в които държавата е едноличен собственик на капитала, и на търговските дружества - ВиК оператори, с държавно участие в капитала, както следва: в договорите по т. 3 определя основните показатели за дейността на ВиК операторите в съответствие с одобрените от КЕВР бизнес планове и контролира изпълнението им съгласно Правилника за реда за упражняване правата на държавата в търговските дружества с държавно участие в капитала (т. 4), осъществява контрол на дейността по предоставянето на услуги от ВиК операторите, като за целта получава от тях информацията по чл. 198с (т. 5).

Предвид горното, предлагаме в глава шеста от проекта на ЗВиК да се предвидят конкретни контролни функции, както на министъра на регионалното развитие и благоустройството, така и на „Български ВиК Холдинг“ АД по отношение на ВиК операторите с държавно участие.

III. Глава седма „Финансиране“

6. Съгласно чл. 102 от проекта на ЗВиК, когато ВиК операторът е в невъзможност да изпълни параметри от инвестиционната програма поради недостатъчен финансов ресурс, уведомява комисията, асоциацията по ВиК и публичното предприятие по чл. 49, като мотивира необходимостта от финансиране и предлага промени относно предвидените източници и/или условия на финансиране или относно други елементи на бизнес плана. Така предвидената норма е неясна. Същата е в противоречие с разпоредбата

на чл. 83, ал. 6 от проекта, според която одобреният бизнес план е задължителен за изпълнение от ВиК оператора, съответно от лицето по чл. 48. Така формулираното „уведомление“ не е предпоставка за започване на административно производство за изменение на одобрения бизнес план, нито е основание за отказ от изпълнение на бизнес плана.

Ролята на принципалите на ВиК операторите е да контролират доколко адекватно се управлява търговското дружество и да не допускат същото да не изпълнява нормативно установени задължения. В случая е направен опит да се оправдае неефективно управление на ВиК оператора, **поради което считаме, че разпоредбата на чл. 102 следва да отпадне от законопроекта.**

IV. Глава девета „Намаляване на общите загуби на вода“

7.1. На практика в тази глава се регламентират изисквания за определяне на общите загуби на вода и за извършване оценка на мащаба на течовете, в изпълнение на изискванията на чл. 4 на Директива 2020/2184, чрез използване на рейтинговия метод на индекса за течове в инфраструктурата (ИТИ) или друг подходящ метод.

В закона следва да се представи точна методика за отчитането на данни по индекса за течове в инфраструктурата (ИТИ), за да се приложи единен подход от всички ВиК оператори. Също така, следва да се посочат конкретни критерии за извършване на оценка на точността и достоверността на отчетените от ВиК операторите данни към МРРБ.

На следващо място, Директива 2020/2184 дава възможност на държавите-членки да приложат друг подходящ метод за извършване оценка на мащаба на течовете. В тази връзка текстовете на закона не следва да преписват дословно текста на директивата, а следва да регламентират конкретния друг подходящ метод и конкретната методика за неговото изчисление, по който Република България би могла да извърши тази оценка и да докладва данни на Европейската комисия.

Разпоредбите на ЗВиК следва да регламентират конкретни задължения за намаляване на загубите на вода, както на собствениците на публичните ВиК системи (областните управители и общините), така и на принципала на публичните ВиК оператори с държавно участие (МРРБ и „Български ВиК Холдинг“ ЕАД). Към момента всички задължения се насочват единствено към ВиК операторите, които както е видно, до момента не успяват да постигнат съществено подобрене – от 2009 г. до момента нивото на неносеща приходи вода в България е трайно над 60%, въпреки вложените инвестиции във водоснабдителната инфраструктура.

V. Глава дванадесета „Отговорност на потребителите и ред за решаване на спорове“

8.1. В глава дванадесета от предложения проект на ЗВиК е регламентирана **само** отговорността на потребителите, **но не и на ВиК операторите**, при неизпълнение на техните договорни задължения.

Предвид гореизложеното, предлагаме в чл. 114 от проекта на ЗВиК да се допълни нова ал. 4 със следното съдържание:

„(4) При издадено разпореждане на компетентен орган за ограничаване ползването на вода за питейни нужди поради влошени показатели по наредбата по чл. 135, ал. 1, т. 3 от Закона за водите, ВиК операторът, за периода на ограничаването на ползването, начислява на засегнатите потребители отстъпка, определена по реда на наредбата по чл. 85, ал. 2.“

8.2. В чл. 114, ал. 3 от проекта на ЗВиК необосновано се предвижда потребителите да поемат разходите за ремонт и смяна на водомерите на водопроводните отклонения дори в случаите когато нямат вина – при кражба от трето лице. Предвижда се и отговорност за „други механични повреди и щети“, които могат да се дължат на експлоатацията на водомера. Разпоредбата не отчита, че отговорността за поддръжка на

водомерите на водопроводните отклонения е на ВиК операторите. В тази връзка, **предлагаме чл. 114, ал. 3 да се редактира, така че да не ощетява добросъвестни потребители.**

8.3. В чл. 115 от проекта е предвидено, че споровете между асоциациите по ВиК и ВиК операторите относно сключването, изпълнението, изменението и прекратяването на договор за възлагане по чл. 51 се решават по реда на Гражданския процесуален кодекс. Същевременно в проекта **не е регламентирано** как ще се решават спорове, възникнали между членовете на асоциациите по ВиК (между общините, между общините и представителя на държавата), така и между членовете на асоциацията и самата асоциация, което е често срещано на практика и следва да бъде изрично уредено.

Предвид гореизложеното, предлагаме в проекта на ЗВиК да се регламентира как ще се решават спорове, възникнали между членовете на съответните асоциации по ВиК и между членовете на асоциацията и самата асоциация.

VI. Глава тринадесета „Административнонаказателна отговорност“

9.1.1. В чл. 117 от проекта на ЗВиК са регламентираны състави на административни нарушения в случаи на експлоатиране или ползване ВиК системи без необходимото за това основание или в отклонение от определените изисквания, както и при повреди на ВиК системи или нарушаване на правилата за експлоатация и регламентираните режими на тяхната работа, ако извършеното не съставлява престъпление по НК. Следва да се отчете, че **изпълнителните деяния в така предложените състави са общо и неясно формулирани**, като не е ясно кое е „необходимото основание“ или какви са „отклоненията от определените изисквания“. **В тази връзка, предлагаме разпоредбите на чл. 117 да се прецизират.**

9.1.2. Същевременно в чл. 120, ал. 1 от проекта на ЗВиК, за тези нарушения е предвидено актовете за установяване на нарушенията да се съставят от длъжностни лица, оправомощени от председателите на асоциациите, а наказателните постановления да се издават от председателя на асоциацията или от оправомощени/о от него лица/лице. Посочените правомощия **не кореспондират** със статута и предназначението на асоциациите по водоснабдяване и канализация, съгласно раздел II от глава втора от проекта на ЗВиК.

Асоциациите по водоснабдяване и канализация са юридически лица с нестопанска цел, които се създават с цел управление на ВиК системите, публична държавна и общинска собственост в рамките на обособените територии. В тази връзка на същите в качеството им на представители на собствениците на ВиК активи е предоставено правото да контролират изпълнението на договора с ВиК оператора. В тази връзка и в раздел II от глава втора на предложения законопроект правилно не са предвидени контролни функции на асоциациите по отношение на експлоатирането, ползването и изграждането на ВиК системи от физически и юридически лица.

Предвид горното в чл. 120 неправилно и в противоречие с чл. 47 от ЗАНН председателят на АВиК се овластява с административно-наказателни функции. **В тази връзка, предлагаме разпоредбите на чл. 120 да се прецизират.**

9.2.1. Въпреки, че проектът на ЗВиК до голяма степен пресъздава действащите правомощия на КЕВР в сектор ВиК, в глава тринадесета са предвидени **само две** административнонаказателни разпоредби – в чл. 118 (относно ВиК оператор, който предоставя услуги по цени, по-високи от утвърдените от комисията) и в чл. 119 (относно ВиК оператор, който не е успял да постигне годишните целеви нива на показателите за качество, заложили в бизнес плана).

9.2.2. В нормата на чл. 119, ал. 1 е въведен крайно неясен запис „по причини, за които отговаря“, който силно ще затрудни на практика прилагането на тази разпоредба, и е в противоречие с разпоредбата на чл. 83, ал. 6 от проекта (одобреният бизнес план е задължителен за изпълнение от ВиК оператора, съответно от лицето по чл. 48), **поради което предлагаме думите „по причини, за които отговаря“ да отпаднат и текстът да придобие следната редакция:**

„(1) На ВиК оператор, съответно на лице по чл. 48, който не постигне годишните целеви нива на показателите за качество, заложиени в бизнес плана, се налага имуществена санкция в размер от 5 000 до 20 000 лв., съответно в размер от 2 000 до 10 000 лв. за лицето по чл. 48.

(2) При повторно извършване на нарушението по ал. 1 имуществената санкция е в трикратен размер, определен по максималния размер на имуществената санкция по ал. 1.“.

9.2.3. В сравнение със ЗРВКУ са отпаднали състави на административни нарушения, предвиждащи възможност Комисията да наложи административни наказания на ВиК операторите, в следните случаи на противоправно поведение:

- Чл. 32 от ЗРВКУ – налагане на санкция на ВиК оператор за неизпълнение в срок на задължението по чл. 10, ал. 7 за предоставяне на бизнес план не по-късно от 6 месеца преди изтичането на последната година съгласно действащия бизнес план;

- Чл. 33 от ЗРВКУ – налагане на санкция на ВиК оператор за неизпълнение в срок на задължението по чл. 11, ал. 3 за внасяне на преработен бизнес план съобразно указанията на Комисията;

- Чл. 34 от ЗРВКУ – налагане на санкция при неизпълнение в срок на задължителните указания по чл. 14, ал. 3, в съответствие с които ВиК операторите предлагат за одобряване нови цени при констатирани несъответствия;

- Чл. 35 от ЗРВКУ – налагане на санкция на ВиК оператор, който не предостави искана информация в случаите, предвидени в този закон;

- Чл. 37 от ЗРВКУ – налагане на санкция на член на управителен орган или длъжностно лице във В и К оператор, което не изпълни задълженията си по този закон.

9.2.4. На следващо място, следва да се посочи, че в глава тринадесета **не е предвидена** санкционна норма за неизпълнение на задължителни указания, дадени от комисията с решение по чл. 75, ал. 5 (по отношение на установени за основателни жалби) и чл. 93, ал. 4 (контролни правомощия) от проекта на ЗВиК. Предвиждането на санкционна норма в тези случаи ще създаде гаранция за коректно поведение от страна на ВиК операторите за изпълнение на дадените указания, като в противен случай същите следва да понесат административнонаказателна отговорност.

Липсата на възможност на КЕВР да налага санкции в гореизброените хипотези ще създаде предпоставки за некоректно поведение от страна на ВиК операторите, съответно техните управителни органи или длъжностни лица, доколкото няма да има механизъм за търсене на административнонаказателна отговорност от регулаторния орган.

9.3. Предвид гореизложеното, предлагаме глава тринадесета от проекта да бъде допълнена с гореизброените състави на административни нарушения, както следва:

9.3.1. При съобразяване на действащата норма на чл. 32 от ЗРВКУ, предлагаме следната редакция:

„Чл. 120. (1) При неизпълнение в срок на задължението по чл. 82, ал. 1 на съответния В и К оператор се налага имуществена санкция в размер от 20 000 до 50 000 лв., а на лицето по чл. 48 – имуществена санкция в размер от 2 000 до 5 000 лв.,

(2) На член на управителен орган или на длъжностно лице във В и К оператор, съответно в лице по чл. 48, което е извършило или е допуснало извършване на нарушението по ал. 1, се налага глоба в размер от 2000 до 5000 лв.

(3) При повторно извършване на нарушението по ал. 1 от В и К оператора или от лицето по чл. 48 имуществената санкция е в трикратен размер, определен по максималния размер на имуществената санкция по ал. 1.

(4) При повторно извършване на нарушението по ал. 1 от лице по ал. 2 глобата е в трикратен размер, определен по максималния размер на глобата по ал. 2, и то се лишава от правото да заема съответната длъжност за срок от една до две години.“

9.3.2. При съобразяване на действащата норма на чл. 33 от ЗРВКУ, предлагаме следната редакция:

„Чл. 121. (1) Ако в срока по чл. 83, ал. 3 В и К операторът не внесе преработен бизнес план съобразно указанията на комисията, му се налага имуществена санкция в размер от 20 000 до 50 000 лв., а на лицето по чл. 48 – имуществена санкция в размер от 2 000 до 5 000 лв.

(2) На член на управителен орган или на длъжностно лице във В и К оператор, съответно в лице по чл. 48, което е извършило или е допуснало извършване на нарушението по ал. 1, се налага глоба в размер от 2000 до 5000 лв.

(3) При повторно извършване на нарушението по ал. 1 от В и К оператора или от лицето по чл. 48, имуществената санкция е в трикратен размер, определен по максималния размер на имуществената санкция по ал. 1.

(4) При повторно извършване на нарушението по ал. 1 от лице по ал. 2 глобата е в трикратен размер, определен по максималния размер на глобата по ал. 2, и то се лишава от правото да заема съответната длъжност за срок от една до две години.“

9.3.3. При съобразяване на действащата норма на чл. 34 от ЗРВКУ (спрямо предложената нова ал. 2 в чл. 89), като предлагаме съществуващият размер на имуществената санкция да бъде намален:

„Чл. 122. (1) При неизпълнение в срок на задължителните указания по чл. 89, ал. 2 на съответния В и К оператор се налага имуществена санкция в размер от 20 000 до 50 000 лв., а на лицето по чл. 48 – имуществена санкция в размер от 2 000 до 5 000 лв.

(2) На член на управителен орган или на длъжностно лице във В и К оператор, съответно в лице по чл. 48, което е извършило или е допуснало извършване на нарушението по ал. 1, се налага глоба в размер от 2000 до 5000 лв.

(3) При повторно извършване на нарушението по ал. 1 от В и К оператора или от лицето по чл. 48, имуществената санкция е в трикратен размер, определен по максималния размер на имуществената санкция по ал. 1.

(4) При повторно извършване на нарушението по ал. 1 от лице по ал. 2 глобата е в трикратен размер, определен по максималния размер на глобата по ал. 2, и то се лишава от правото да заема съответната длъжност за срок от една до две години.“

9.3.4. При съобразяване на действащата норма на чл. 35 от ЗРВКУ, като предлагаме съществуващият размер на глобата да бъде намален:

„Чл. 123. (1) На В и К оператор, който не предостави искана информация в случаите, предвидени в този закон, се налага имуществена санкция в размер от 20 000

до 50 000 лв., а на лицето по чл. 48 – имуществена санкция в размер от 2 000 до 5 000 лв.

(2) На член на управителен орган или на длъжностно лице във В и К оператор, съответно в лице по чл. 48, което е извършило или е допуснало извършване на нарушението по ал. 1, се налага глоба в размер от 2000 до 5000 лв.

(3) При повторно извършване на нарушението по ал. 1 от В и К оператора или от лицето по чл. 48 имуществената санкция е в трикратен размер, определен по максималния размер на имуществената санкция по ал. 1.

(4) При повторно извършване на нарушението по ал. 1 от лице по ал. 2 глобата е в трикратен размер, определен по максималния размер на глобата по ал. 2, и то се лишава от правото да заема съответната длъжност за срок от една до две години.“.

9.3.5. Предлагаме да бъде допълнена нова разпоредба, както следва:

„Чл. 124. (1) На ВиК оператор, който не изпълни влязло в сила решение на Комисията се налага имуществена санкция в размер от 20 000 до 50 000 лв., а на лицето по чл. 48 – имуществена санкция в размер от 2 000 до 5 000 лв.

(2) На член на управителен орган или на длъжностно лице във ВиК оператор, съответно в лице по чл. 48, което е извършило или е допуснало извършване на нарушението по ал. 1, се налага глоба в размер от 2000 до 5000 лв.

(3) При повторно извършване на нарушението по ал. 1 от ВиК оператора или от лицето по чл. 48 имуществената санкция е в трикратен размер, определен по максималния размер на имуществената санкция по ал. 1.

(4) При повторно извършване на нарушението по ал. 1 от лице по ал. 2 глобата е в трикратен размер, определен по максималния размер на глобата по ал. 2, и то се лишава от правото да заема съответната длъжност за срок от една до две години.“.

9.3.6. Във връзка с въведеното ново изискване в чл. 75, ал. 1, т. 1 в проекта на ЗВиК Комисията да разглежда жалби на потребители срещу ВиК оператори и лица по чл. 48, свързани с изпълнението на общите условия за предоставяне на ВиК услуги, е необходимо да се предвиди санкция в случай на констатирано неизпълнение на тези задължения от ВиК операторите. В тази връзка, предлагаме да бъде допълнена нова разпоредба, както следва:

„Чл. 125. (1) На ВиК оператор, съответно лицето по чл. 48, който не изпълнява общите условия за предоставяне на ВиК услуги се налага имуществена санкция в размер от 2 000 до 5 000 лв.

(2) На член на управителен орган или на длъжностно лице във ВиК оператор, което е извършило или е допуснало извършване на нарушението по ал. 1, се налага глоба в размер от 500 до 2000 лв.

(3) При повторно извършване на нарушението по ал. 1 от ВиК оператора имуществената санкция е в трикратен размер, определен по максималния размер на имуществената санкция по ал. 1.

(4) При повторно извършване на нарушението по ал. 1 от лице по ал. 2 глобата е в трикратен размер, определен по максималния размер на глобата по ал. 2, и то се лишава от правото да заема съответната длъжност за срок от една до две години.“.

9.4.1. Съществуващият чл. 120 се преномерираща на чл. 126.

9.4.2. Предвид предложените нови състави по-горе чл. 120, ал. 2 от проекта на ЗВиК (нова номерация чл. 126, ал. 2 следва да се допълни, както следва:

„(2) Актовете за установяване на нарушенията по чл. 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124 и 125 се съставят от длъжностни лица, оправомощени от председателя на комисията по чл. 100, ал. 1. Наказателните постановления по предходното изречение се издават от председателя на същата комисия.“.

VII. Към предложения нов проект на ЗВиК отново липсва анализ на прилагането на съществуващото законодателство, респективно не е представена адекватна визия за цялостното бъдещо развитие на ВиК сектора в Република България.

10. Изложените в Доклада за цялостна предварителна оценка на въздействието на ЗВиК съображения са формални.

10.1. Липсва извършен анализ на практиката по прилагането на разпоредбите на глава единадесет „а“ от ЗВ, въведена през 2009 г., но реално започнала да се прилага след последващите изменения в ЗВ през периода 2013 – 2015 г. Не е представен анализ на начина на функциониране на асоциациите по ВиК (АВиК), за които всички заинтересовани страни са единодушни, че практически не работят, а същевременно са им вменени изключително важни правомощия в качеството им на представители на собствениците на публичните ВиК системи и съоръжения, които следва да контролират как избраните от тях ВиК оператори стопанисват и управляват ВиК системите и съоръженията. **С предложения нов проект на ЗВиК се запазват съществуващите разпоредби на ЗВ по отношение структурата, мандата и разпределението на гласове в общите събрания на асоциациите, т.е. констатираните до момента проблеми в тяхната работа не се решават.**

10.2. Предвид гореизложеното, предлагаме:

10.2.1. В чл. 16, ал. 3 от законопроекта разпределението на гласовете в общото събрание да се промени. Съществуващото правило, което се възпроизвежда и в проекта на ЗВиК, според което държавата има право на 35 на сто от гласовете в общото събрание дава възможност на държавата да блокира приемането на решения от АВиК. Като обективен критерий за разпределение на гласовете може да бъде използван дялът на стойността на ВиК системите – публична собственост, притежавани от държавата и общините в съответната обособена територия. По този начин публичните собственици освен друго, ще бъдат стимулирани да извършат преоценка на стойността на публичните ВиК системи – нещо, което е заложено като изискване в одобрената от МС през 2014 г. стратегия за развитие на ВиК сектора 2014-2023 г.

10.2.2. В чл. 16, ал. 4 от законопроекта да бъде редактирано правилото, регламентиращо необходимото мнозинство за приемане на решения от общото събрание с три четвърти от гласовете на присъстващите и да се въведе изискване за обикновено мнозинство. Практиката по прилагане до момента показва, че мнозинство от три четвърти от гласовете на присъстващите затруднява, а понякога и възпрепятства приемането на решения от общото събрание.

10.3. Липсва анализ до какви ползи ще доведе предложеното ново окрупняване до 28 областни ВиК оператори.

С Решение № РД-02-14-2234 от 22.12.2009 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството са определени обособени територии на общо 51 дружества, от които 29 държавни, 21 общински и 1 публично-частно партньорство, или извън областните дружества са 2 държавни и 21 общински. До момента, след настъпило окрупняване са преустановили своята дейност общо 8 дружества – в общините Свищов, Ботевград, Кнежа, Стамболово, Севлиево, Кубрат и Димитровград и Белово, респективно продължават да функционират 15 дружества, извън областните ВиК оператори, които обслужват общо 17 общини. **При общо съществуващи 265 общини е видно, че предложеното задължително окрупняване на тези 17 общини няма как да доведе до съществени промени в капацитета и възможностите на съответните ВиК оператори –**

така, както постигнатото вече окрупняване не е довело до видими промени в капацитета и възможностите на съответните регионални ВиК оператори.

Предвид гореизложеното, предлагаме:

10.3.1. Концепцията за задължителна консолидация на обособените територии до тези на административните области да бъде преосмислена. На всяка община следва да се гарантира право да излезе от договорни взаимоотношения с ВиК оператор, който трайно не изпълнява поетите ангажименти в договора, като в тези случаи съответната община трябва да има възможност да се присъедини към друга АВиК, респективно да влезе в договорни отношения с друг ВиК оператор.

10.3.2. Законът да дава възможност един ВиК оператор да обслужва повече от една АВиК, въз основа на отделни договори и бизнес планове. По този начин ще бъде създадена конкурентна среда между публичните ВиК оператори, която ще допринесе до увеличаване на качеството на предоставяните ВиК услуги и инвестициите в сектора, в съответствие с решението на 44-то Народно събрание от 13.12.2019 г. **Действащите разпоредби на чл. 198о, ал. 3 от ЗВ дават възможност един ВиК оператор да може да осъществява дейностите по ал. 1 в повече от една обособена територия.**

VIII. Общи коментари

11.1. Съгласно чл. 1 от проекта на ЗВиК, законът следва да уреди собствеността, управлението, стопанисването, поддържането и експлоатацията на водоснабдителните и канализационните системи (ВиК системи), изискванията към водоснабдителните и канализационните услуги (ВиК услуги), тяхното предоставяне, регулиране и контрол. **Същевременно проектът на ЗВиК не въвежда никакви конкретни изисквания за поддръжка и експлоатация на ВиК системите, с изключение на нормата на чл. 43, ал. 2 от проекта,** според която техническите правила и нормативи за проектиране, изграждане и експлоатация на водоснабдителните системи, на канализационните системи и на сградните водопроводни и канализационни инсталации се определят с наредби на министъра на регионалното развитие и благоустройството (следва да се отбележи, че подобни наредби са издадени и към момента, и в тях липсват регламенти за експлоатация на ВиК системите), и нормата на чл. 56, според която стопанисването, поддържането и експлоатацията на ВиК системите включва тяхното опазване, поддържане в изправност, използването им и осигуряване на непрекъснатост на нормалното им функциониране, съгласно тяхното предназначение, при спазване на изискванията на действащото законодателство (която е твърде обща и неясна, и не въвежда никакви конкретни задължения за ВиК операторите).

Съобразно горното считаме, че в съответствие с предмета на ЗВиК по чл. 1, проектът на ЗВиК следва да въведе законодателни принципи, критерии и изисквания за добри инженерни практики за експлоатация и поддръжка на ВиК системите, които да бъдат последващо регламентирани и детайлизирани както в подзаконовни нормативни актове, така и в договорите за възлагане експлоатацията на публичните ВиК системи, и които ясно да регламентират ролята на собствениците на публичните ВиК системи, и на избраните от тях оператори.

11.2. Съгласно чл. 2, т. 3 от проекта на ЗВиК, законът има за цел да създаде условия за устойчиво развитие на отрасъл ВиК за постигане на съответствие с нормите на европейското законодателство в областта на питейните води, отвеждането и пречистването на отпадъчните води. Към момента е влязла в сила изцяло нова Директива 2020/2184 за питейни води и е приета от Съвета на ЕС изцяло нова Директива за градски отпадъчни води. **Голяма част от въведените нови изисквания в посочените директиви не са регламентирани в проекта на ЗВиК.**

11.3. Съгласно **чл. 8** от проекта на ЗВиК, политиката в отрасъл ВиК се осъществява от министъра на регионалното развитие и благоустройството на национално ниво (т. 1); областните управители на ниво административна област (т. 2); общинските съвети и кметовете на общини на ниво общини (т. 3).

Същевременно, правомощията по чл. 10 на областния управител се **свеждат само до** представяване на собственика на публичната държавна собственост върху ВиК системи и до даване на предложения на съответния компетентен орган за финансиране на приоритетни държавни ВиК обекти; а правомощията по чл. 11 на общинския съвет са **свеждат само до** определяне на кмета за представител на общината в АВиК, вземане на решения за финансиране от общински бюджет и до даване на предложения на съответния компетентен орган за финансиране на приоритетни общински ВиК обекти.

Текстовете показват ясно, че така описаните правомощия по чл. 10 и чл. 11 **не са в синхрон** с текстовете на чл. 8 от една страна, и **изобщо не кореспондират с факта, че посочените органи – областни управители и общински съвети и кметове на общини, са собствениците на публичните ВиК системи**, и в качеството им на собственици носят отговорност за начина, по който ВиК системите и съоръженията се стопанисват и поддържат от избраните оператори, следва да осъществяват постоянен контрол върху действията на избраните оператори и да планират тяхното бъдещо развитие.

Същевременно планирането на развитието на ВиК системите чрез изготвяне на регионални генерални планове, които съгласно действащите изисквания на чл. 198й от ЗВ се приемат от собствениците на ВиК системите – АВиК или общинския съвет, съгласно чл. 9, ал. 2 от проекта се вмениява като компетентност на министъра на регионалното развитие и благоустройството, а АВиК вече само ще ги съгласуват по реда на чл. 29, ал. 1 от проекта, като не е указан ред и възможност в процеса на съгласуване да изискат конкретни преработки. Съгласно чл. 8, ал. 8 от Закона за общинската собственост, *общинският съвет приема стратегия за управление на общинската собственост за срока на мандата си по предложение на кмета на общината. Стратегията определя политиката за развитие на общинската собственост и стопанската дейност на общината. В тази връзка проектът на ЗВиК влиза в противоречие с други нормативни актове по отношение управлението и контрола от страна на общините върху активи – публична общинска собственост.*

Съобразно горното считаме, че в съответствие с предмета на ЗВиК по чл. 1, проектът на ЗВиК следва да въведе законодателни принципи, критерии и изисквания за собствеността и управлението на публичните ВиК системи, включително ясно да регламентира ролята, функциите и правомощията на собствениците на ВиК системите и съоръженията.

11.4. Член 45 от проекта на ЗВиК въвежда критерии в кои случаи дружество не може да бъде ВиК оператор. Същевременно обаче, проектът на ЗВиК **не регламентира какво се случва, ако съществуващ ВиК оператор, който стопанисва публични ВиК активи въз основа на договор, попадне в някоя от определените хипотези на чл. 45 и загуби качеството на ВиК оператор.**

В тази връзка считаме, че проектът на ЗВиК следва ясно да регламентира тези случаи. Като алтернативен вариант може да се ползва принципът за „оператор от последна инстанция“, който да бъде определян със заповед на министъра на регионалното развитие и благоустройството или с решение на КЕВР, при което да се определи ВиК оператор, отговарящ на нормативните изисквания, да предоставя временно ВиК услуги в съответната обособена територия, до провеждането на конкурс и избор на нов ВиК оператор от страна на съответната АВиК.

11.5. Нормите на **чл. 52, ал. 2** от проекта на ЗВиК регламентират условията за прекратяване на договора преди изтичане на неговия срок. Същевременно, съгласно чл.

54, ал. 1 от проекта, ВиК операторът изпълнява задълженията си по договора и след изтичането на неговия срок или предсрочното му прекратяване до момента, в който новият ВиК оператор има готовност да изпълнява дейностите по чл. 51. **Така формулираната норма е неясна, като възниква въпросът какви договорни задължения ще изпълнява търговското дружество при прекратен договор.**

Същевременно, ако договорът е прекратен поради прекратяване на дружеството ВиК оператор (чл. 52, ал. 2, т. 1), поради обявяване в несъстоятелност на ВиК оператора (чл. 52, ал. 2, т. 2), то нормата на чл. 54, ал. 1 не може да бъде приложена, и ВиК операторът не би могъл да продължи да изпълнява задълженията си по договора. По този начин ще се създаде риск за предоставянето на ВиК услуги за периода до избор на нов ВиК оператор.

11.6. Нормата на чл. 59, ал. 7 от проекта на ЗВиК въвежда забрана за присъединяване към канализационни системи, като не става ясно кой орган и по какъв ред ще се издават подобни забрани и как ще се доказват случаите, в които канализационната система не може да осигури отвеждането на отпадъчните води. Същевременно, съгласно предходна ал. 6, собственикът на общите ВиК мрежи и съоръжения е длъжен да присъедини към тях ВиК инсталации на всички недвижими имоти в териториалния обхват на мрежите и съоръженията.

Липсва регламентация за отказ за присъединяване към водоснабдителна система поради изчерпан капацитет, какъвто сега съществува по реда на чл. 14а от Наредба № 4/2004 г. Същевременно в Доклада за цялостна предварителна оценка на въздействието е посочено, че *„с приемането на нов закон ще се гарантира надеждния достъп на потребителите до ВиК услугите, подобрения и улеснен достъп до стандартизирани административни услуги, предлагани от ВиК операторите и осъществяване на контрол при предоставянето им, което осигурява тяхното спокойствие и обезпеченост“*.

Съобразно горното считаме, че проектът на ЗВиК следва да регламентира изрично в кои случаи може да се откаже присъединяване на нови потребители към съществуващи ВиК системи и съоръжения, кой е компетентният орган, който може да постанови подобен отказ – собственикът на системите или избрания ВиК оператор, при какви условия, пред кой орган засегнатото от отказа лице може да подаде жалба.

11.7. Предложените норми на чл. 64 от проекта на ЗВиК по отношение въвеждането на режими на водоснабдяване, лимити на водопотребление или ограничения във водоползването възпроизвеждат действащите разпоредби на §2 от допълнителни разпоредби на Наредба № 4/2004 г., като не въвеждат критерии и изисквания за действие в тези случаи за отговорните институции – МРРБ, съответната АВиК, собственика на съответните ВиК системи и избрания ВиК оператор. През 2024 г. стотици хиляди души бяха подложени на тежки и системни водни режими. Видно е, че проблемите с безводие са изключително сериозни и е необходим нов подход за тяхното решаване.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от проекта на ЗВиК ВиК услугите се предоставят при спазването на принципите за достъпност, надеждност, сигурност, повишаване на тяхното качество и ефективност, баланс между икономическите интереси на ВиК операторите и потребителите, съчетани с принципа на опазване на природните ресурси. В тази връзка считаме, че проектът на ВиК следва да въведе нови и адекватни правила и изисквания за действие в случаите на пресъхване или силно намаляване на дебита на водоизточниците, включително изисквания за планиране на мерки по отношение на населени места, които трайно биват подлагани на водни режими, изисквания за публикуване на информация, както и ясно разпределение на ролите и отговорностите в тези случаи.

11.8. Член 66 от проекта на ЗВиК предвижда условията за отчитането и заплащането на ВиК услугите се определят с наредбата по чл. 59, ал. 5. **Считаме, че условията за отчитането и заплащането на ВиК услугите следва да бъдат уредени в общите условия, одобрявани от независимия регулаторен орган, а не в наредба, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството, който изпълнява и функцията на принципал на търговските ВиК дружества с държавно участие.**

11.9. В глава десета на проекта на ЗВиК следва да се регламентират индивидуални и други подходящи системи за отвеждане и пречистване на отпадъчни води (ИДПС). Тази цел не е постигната – в главата фигурира само чл. 108, който въвежда базов критерий за допускане на ИДПС, без обаче да посочва конкретни изисквания, стандарти и/или определения на възможните решения, нито предоставя задължение на компетентен орган да уреди материята в подзаконов нормативен акт. **В тази връзка предлагаме нормите на глава десета да се прецизират.**

Изказвания по т.1.:

Докладва Ив. Касчиев. С писмо от 20.03.2025 г. в Комисията е постъпило искане от МРРБ за съгласуване на материали относно проект на Решение на Министерски съвет за одобряване на проект на Закон за водоснабдяването и канализацията по реда на Устройствения правилник на Министерския съвет с приложения към проекта на Закон за водоснабдяването и канализацията. Съгласно Устройствения правилник на Министерския съвет, съгласуването се извършва в 14-дневен срок от получаването на материалите, когато се касае за проекти на нормативни актове. Следва да се отбележи, че КЕВР вече е дала 5 становища по предходни проекти на ЗВиК, които са поставяни на публични обсъждания. Тоест сега трябва да се даде шесто становище, като за първи път КЕВР се консултира по процедурата за съгласуване по реда на Устройствения правилник на Министерския съвет. Работната група е извършила преглед на представения проект на Закон и предложените материали. Вижда се, че в проекта на Закон има минимален брой промени спрямо предходния, по който е дадено становище от м. декември 2024 г. Три са промените, като най-ключовата е, че авторите на законопроекта са се съобразили със становището на КЕВР, затова че Комисията следва да се финансира от такси ВиК регулиране, какъвто е статутът в момента. Има още две приети минимални забележки. Като цяло, всички дадени конкретни предложения на КЕВР по отношение на правомощията на регулаторния орган, по отношение на раздела за регулиране на качеството на ВиК услугите, за регулиране на цените на ВиК услугите, за общите условия за предоставяне на ВиК услуги, главата за контрол, за финансиране, отговорност на потребителите и разрешаване на спорове и най-вече за административнонаказателната отговорност не са възприети от авторите на законопроекта. В този смисъл представените в настоящия проект на становище текстове са в пълно съответствие със становището, което Комисията е приела в предходните проекти.

Във връзка с горното и на основание чл. 43, ал. 6 от Правилника за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране и нейната администрация, работната група предлага Комисията да обсъди следните решения:

1. Да разгледа и приеме настоящия доклад;
2. Да приеме проект на писмо до главния секретар на Министерството на регионалното развитие и благоустройството.

Пл. Младеновски обобща, че Комисията предлага същите неща, които е предлагала в предходни становища, но не са били възприети.

Ив. Касчиев потвърди това.

Пл. Младеновски установи, че няма изказвания и подложи на гласуване проекта на решение.

Във връзка с горното и на основание чл. 43, ал. 6 от Правилника за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране и нейната администрация, Комисията

РЕШИ:

1. Приема доклад относно проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на проект на Закон за водоснабдяването и канализацията;

2. Приема проект на писмо до главния секретар на Министерството на регионалното развитие и благоустройството.

В заседанието по **точка първа** участват председателят Пламен Младеновски и членовете на Комисията Александра Богословска, Благой Голубарев, Димитър Кочков, Таско Ерменков.

Решението е взето с **пет гласа „за“** (Пламен Младеновски - за, Александра Богословска - за, Благой Голубарев - за, Димитър Кочков - за и Таско Ерменков - за), от които **два гласа** (Александра Богословска и Димитър Кочков) на членове на Комисията със стаж във ВиК сектора.

По т.2. Комисията, като **разглежда заявление с вх. № Е-ЗЛР-И-22 от 04.02.2025 г. за изменение/допълване на лицензия за дейността „производство на електрическа енергия“ с условие за изграждане на енергиен обект, подадено от „ТИБИЕЛ СОЛАР“ ЕООД, и събраните данни от проведеното открито заседание на 25.03.2025 г., установи следното:**

Административното производство е образувано по подадено в Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) заявление с вх. № Е-ЗЛР-И-22 от 04.02.2025 г. от „ТИБИЕЛ СОЛАР“ ЕООД, с което дружеството е поискало изменение на лицензия № Л-720-01 от 07.12.2023 г., издадена за дейността „производство на електрическа енергия“ с условие за изграждане на енергиен обект, на основание чл. 51, ал. 1, т. 1 от Закона за енергетиката (ЗЕ) и чл. 61, ал. 2, т. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (НЛДЕ). За проучване на обстоятелствата в заявлението и приложенията към него е сформирана работна група със Заповед № 3-Е-50 от 10.02.2025 г. на председателя на КЕВР.

С писмо с изх. № Е-ЗЛР-И-22 от 13.02.2025 г. от дружеството са изискани допълнителна информация и документи, като същите са представени с писмо с вх. № Е-ЗЛР-И-22 от 19.02.2025 г. и писмо с вх. № Е-ЗЛР-И-22 от 24.02.2025 г. С писмо с вх. № Е-ЗЛР-И-22 от 24.03.2025 г. дружеството предоставя допълнителна информация и документи.

Резултатите от извършения анализ на заявлението и приложенията към него са отразени в Доклад с вх. № Е-ДК-356 от 12.03.2025 г., приет с решение на КЕВР на закрито заседание по Протокол № 85 от 18.03.2025 г., т. 2 и публикуван в неупълномощен вариант на интернет страницата на Комисията. В изпълнение на разпоредбата на чл. 13, ал. 5, т. 1 от ЗЕ на 25.03.2025 г. е проведено открито заседание, на което присъствено участие е взела г-жа Анета Илиева, в качеството ѝ на упълномощен представител на дружеството, която е изразила положително становище по приетия от Комисията доклад, без забележки и възражения.

След обсъждане и анализ на всички събрани в хода на административното производство данни и доказателства Комисията приема за установено следното:

„ТИБИЕЛ СОЛАР“ ЕООД е еднолично дружество с ограничена отговорност, с ЕИК 206964304, вписано в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (ТРРЮЛНЦ) към Агенцията по вписванията със седалище и адрес на управление: Р България, обл. Перник, общ. Перник, гр. Перник, п.к. 2300, ул. „Кракра“ № 70, което се установява от извършената служебна справка в ТРРЮЛНЦ към Агенцията по вписванията.

„ТИБИЕЛ СОЛАР“ ЕООД има следния предмет на дейност: проектиране, строителство на съоръжения за производство и продажба на произведена електроенергия, производство и продажба на електроенергия от възобновяеми енергийни източници, изготвяне на становища и специализирана документация и друга дейност, която е необходима или е във връзка с производството и продажбата на електроенергия от възобновяеми енергийни източници и строителство и търговия със съоръженията, пренос, разпределение и търговия с електрическа енергия, както и всяка друга дейност, незабранена от закона, при условие, че ако се изисква разрешение или лиценз, или регистрация за извършване на някоя дейност се осъществява след получаване на такова разрешение или лиценз, съответно след извършване на такава регистрация.

Капиталът на „ТИБИЕЛ СОЛАР“ ЕООД е в размер на 2 000 000 лв. (два милиона лева) и е изцяло внесен.

Дружеството се управлява и представлява от Димитър Йорданов Иванов в качеството му на управител.

Видно от горното, „ТИБИЕЛ СОЛАР“ ЕООД е търговец по смисъла на чл. 1, ал. 2, т. 1 от Търговския закон, следователно отговаря на изискванията по чл. 40, ал. 1 от ЗЕ да бъде юридическо лице, регистрирано по Търговския закон.

Съгласно чл. 3, т. 14 от Закона за икономическите и финансовите отношения с дружествата, регистрирани в юрисдикции с преференциален данъчен режим, контролираните от тях лица и техните действителни собственици (ЗИФОДРЮПДРКЛТДС), в производство по издаване на лицензии по ЗЕ се забранява пряко и/или косвено участие на дружество, регистрирано в юрисдикции с преференциален данъчен режим, както и на контролираните от тях лица. По смисъла на §1, т. 2 от Допълнителната разпоредба на ЗИФОДРЮПДРКЛТДС „юрисдикции с преференциален данъчен режим“ са юрисдикциите по смисъла на §1, т. 64 от Допълнителните разпоредби на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО), с изключение на Гибралтар (брит.) и държавите – страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство. Според посочената разпоредба на ЗКПО министърът на финансите по предложение на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите утвърждава списък на държавите/териториите – юрисдикции с преференциален данъчен режим, който се обнародва в „Държавен вестник“. В тази връзка, със Заповед № ЗМФ-33 от 13.01.2023 г., обн. ДВ, бр. 7 от 2023 г., в сила от 01.02.2023 г., министърът на финансите е утвърдил списък на държавите/териториите, които са юрисдикции с преференциален данъчен режим, включващ: Вирджинските острови (САЩ), Остров Гуам (САЩ), Остров Рождество (Коледен остров), Питкърн и Република Палау. Също така, юрисдикции с преференциален данъчен режим са и държавите/териториите, включени в Списъка на Европейския съюз на юрисдикциите, неосказващи съдействие за данъчни цели – арг. от §1, т. 64, изр. последно от Допълнителните разпоредби на ЗКПО. Такъв Списък е приет от Съвета на Европейския съюз на 18.02.2025 г., публикуван е в Официален вестник на Европейския съюз, C/2025/1473 и включва юрисдикции – неосказващи съдействие за данъчни цели, както следва: Американска Самоа, Ангила, Фиджи, Гуам, Палау, Панама, Руска федерация, Самоа, Тринидад и Тобаго, Американски Вирджински острови, както и Вануату.

Съгласно §1, т. 5 от Допълнителните разпоредби на ЗИФОДРЮПДРКЛТДС „контрол“ е понятие по смисъла на §2, ал. 3 от Допълнителните разпоредби на Закона за

мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП), според който „контрол“ е контролът по смисъла на §1в от Допълнителните разпоредби на Търговския закон, а именно – когато едно физическо или юридическо лице (контролиращ) притежава повече от половината от гласовете в общото събрание на друго юридическо лице, или има право да определя повече от половината от членовете на управителния или надзорния орган на друго юридическо лице и същевременно е акционер или съдружник в това юридическо лице, или има право да упражнява решаващо влияние върху друго юридическо лице по силата на сключен с него договор или по силата на неговия дружествен договор или устав, или е акционер или съдружник в друго юридическо лице и по силата на договор с други акционери или съдружници контролира самостоятелно повече от половината от гласовете в общото събрание на това юридическо лице. Контрол по смисъла на §2, ал. 3 от Допълнителните разпоредби на ЗМИП е и всяка възможност, която, без да представлява индикация за пряко или косвено притежаване, дава възможност за упражняване на решаващо влияние върху юридическо лице или друго правно образувание при вземане на решения за определяне състава на управителните и контролните органи, преобразуване на юридическото лице, прекратяване на дейността му и други въпроси от съществено значение за дейността му.

С оглед на горното, по отношение на „ТИБИЕЛ СОЛАР“ ЕООД следва да бъде установена структурата на собственост и контрол на дружеството. В тази връзка, от представената от дружеството информация се установява следното:

Едноличен собственик на капитала на „ТИБИЕЛ СОЛАР“ ЕООД е „ТИБИЕЛ“ ЕООД. Едноличен собственик на капитала на „ТИБИЕЛ“ ЕООД е „ЛИФОНД ИНВЕСТМЪНТС ЛИМИТИД“, чуждестранно юридическо лице, регистрирано в Р Кипър. „ЛИФОНД ИНВЕСТМЪНТС ЛИМИТИД“ е 100% собственост на „АЛКОН ЛИМИТЕД“, чуждестранно юридическо лице, регистрирано в Р Кипър. Едноличен собственик на капитала на „АЛКОН ЛИМИТЕД“ е Ала Антониу, гражданин на Р Кипър.

Предвид изложеното, за „ТИБИЕЛ СОЛАР“ ЕООД не е налице забраната на чл. 3, т. 14 от Закона за икономическите и финансовите отношения с дружествата, регистрирани в юрисдикции с преференциален данъчен режим, контролираните от тях лица и техните действителни собственици.

Заявителят „ТИБИЕЛ СОЛАР“ ЕООД е титуляр на лицензия № Л-720-01 от 07.12.2023 г., издадена от Комисията с Решение № Л-720 от 07.12.2023 г., на основание чл. 21, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 39, ал. 3 от ЗЕ и по реда на Глава трета, Раздел II от НЛДЕ, а именно преди изграждане на енергийния обект, без провеждане на конкурс. Лицензията е издадена за осъществяване на дейността „производство на електрическа енергия“ с условие за изграждане на енергийния обект – фотоволтаична електрическа централа (ФЕЦ) „Бобов дол“, с обща инсталирана мощност – 100 MW, разположена в землището на с. Палатово, общ. Дупница, обл. Кюстендил.

С подаденото заявление „ТИБИЕЛ СОЛАР“ ЕООД е поискало изменение на лицензия № Л-720-01 от 07.12.2023 г., издадена под условие преди изграждане на енергийния обект. Съобразно одобрения строителен график при издаването на лицензията, за енергийния обект е било предвидено да се изгради и въведе в експлоатация на три етапа както следва: Етап 1 – 36 MW; Етап 2 – 60 MW и Етап 3 – 4 MW. С подаване на заявлението за изменение на лицензията дружеството е предоставило акт Образец 15 от 27.01.2025 г. за установяване годността за приемане на строежа на етап 1, а именно: Изграждане на подстанция 33/110 kV, както и етапи от генериращата мощност в размер на 40 728 kWp или 36 MW (АС). Дружеството заявява изменение на оставащите етапи (2 и 3) за реализация на проекта на база на окончателен вариант на инвестиционен проект част електротехническа както следва: инсталираната мощност на етап 2 се променя от 60 MW на 55,4 MW; инсталираната мощност на етап 3 се променя от 4 MW на 8,6 MW. Общата инсталирана мощност на енергийния обект остава непроменена в размер на 100 MW.

Съгласно чл. 49, ал. 2, т. 1 от НЛДЕ списъкът и описанието на обекта или на обектите, с които се осъществява лицензионната дейност, с техните технически и технологични характеристики, е приложение към издадената лицензия. Всяко актуализиране в това приложение, по аргумент от чл. 49, ал. 3 от НЛДЕ съставлява изменение на лицензията. В случая заявителят е поискал изменение на лицензията засягащо Приложение № 2 „Описание на енергийния обект с неговите технически и технологични характеристики“ към лицензията. Дружеството е предоставило актуализиран график със сроковете на строителството на енергийния обект „ФЕЦ „Бобов дол“.

1. Технически параметри на енергийния обект, за който се иска изменение на лицензия № Л-720-01 от 07.12.2023 г. за дейността „производство на електрическа енергия“:

1.1. Описание на енергийния обект – ФЕЦ „Бобов дол“

Проектът предвижда изграждане на енергиен обект „Фотоволтаична електроцентрала с инсталирана мощност 100 MW (AC)“ за производство на електрическа енергия, находящ се в поземлен имот с идентификатор 55230.9.81 и в поземлен имот с идентификатор 55230.39.251, в землището на с. Палатово, община Дупница, област Кюстендил. Теренът е на отстояние от приблизително 2 км от ТЕЦ „БОБОВ ДОЛ“ и е с площ съответно 1 228 933 кв.м. и 114 389 кв.м. Електроцентралата ще преобразува слънчевата радиация в електрическа енергия чрез фотоволтаични модули.

За постигане на инсталирана номинална мощност от 100 MW, са монтирани 74 048 бр. фотоволтаични модули с капацитет 545-550 Wp (Етап 1), като предстои да бъдат монтирани около 109 000 бр. с капацитет 595 (± 5 Wp). Съответно около 95 000 бр. (Етап 2) и около 15 000 бр. (Етап 3), генериращи ток с постоянно напрежение. Разположението на модулите ще бъде върху метална двуредова фиксирана конструкция.

Всеки от модулите ще бъде с мощност 590-595 Wp. За повишаване на общата ефективност на електроцентралата, фотоволтаичните модули ще са свързани последователно в стрингове. Полученият от тях ток с постоянно напрежение ще се преобразува в такъв с променливо напрежение 0,8 kV, като за Етап 1 ще бъдат монтирани трифазни инвертори с мощност 200/215 kW (XXX), всеки, а за Етап 2 и 3 се предвижда използването на инвертори с мощност 330 kW.

Променливо токовите изходи на инверторите ще бъдат обединени в уредба ниско напрежение (НН) на комплектни трансформаторни станции XXX(КТП). Трансформаторните станции ще преобразуват напрежението от 0,8 kV, чрез повишаващ трансформатор в напрежение 33 kV.

КТП-тата ще бъдат обединени в РП 33 kV, от където чрез кабелна връзка електроенергията се подава към електропреносната мрежа на ЕСО АД след преобразуване в електроенергията с трифазно напрежение 110 kV и промишлена честота 50 Hz.

Присъединяването на подстанцията 33/110 kV, с мощност 100 MVA към електропреносната мрежа на ЕСО АД, е осъществено чрез въздушна кабелна линия към ОРУ ТЕЦ БОБОВ ДОЛ за което дружеството посочва, че има издаден акт Образец 15.

Към системата е свързано цифрово реле и логически контролер за следене на параметрите и производството на електроенергия от фотоволтаичната централа.

Фотоволтаичната централа е организирана на наличната земя. Осигурени са вътрешни пътища и площадки за поддръжка и обслужване на централата. Пътищата и площадките ще бъдат изградени от допълнително уплътнен съществуващ земен почвен слой, както и нов слой, състоящ се от 350 mm добре уплътнен зърнест материал: трошен камък и пясък.

Достъпът до обекта ще бъде осъществен през съществуващи пътища в местностите, в които са разположени имотите.

2. График за строителството на енергийния обект

„ТИБИЕЛ СОЛАР“ ЕООД е представило актуализиран график за строителство на ФЕЦ „Бобов дол“ с инсталирана мощност 100 MW, за изграждане и въвеждане в експлоатация на обекта, съдържащ информация за всяка от планираните дейности по проекта, с началната и крайната дата за тяхното извършване. От графика на проекта е видно следното:

ЕТАПИ:

Етап 1: Изграждане на подстанция 33/110 kV; Външната въздушна линия 110 kV, свързваща подстанцията с подстанция на ЕСО: „Бобов дол“ и ФЕЦ „Бобов дол“ Фаза 1 с инсталирана мощност от 36 MW (АС);

Етап 2: ФЕЦ „Бобов дол“ Фаза 2 с инсталирана мощност от 55,4 MW;

Етап 3: ФЕЦ „Бобов дол“ Фаза 3 с инсталирана мощност от 8,6 MW, изграждане на батерийно стопанство и кабелна линия, свързваща площадката на ФЕЦ „Бобов дол“ Фаза 3 с ФЕЦ „Бобов дол“ Фаза 2, респективно двата имота с идентификатор 55230.9.81 и 55230.39.251.

2.1. Срокове за въвеждане в експлоатация и ремонтни дейности:

Планът за реализация на проекта включва следните основни мероприятия и периоди:

- Предварителни проучвания по проекта – от XXX г. до XXX г.;
- Изготвяне на технически проекти за фотоволтаичен парк – внесени за съгласуване през XXX г.;
- Изготвяне на технически проекти за изграждане на съоръжения за присъединяване към електроразпределителната/електропреносната мрежа – XXX г.;
- Предварителен договор за присъединяване - XXX г.;
- Окончателен договор за присъединяване - след изпълнение на условията по предварителен договор – XXX г.;
- Разрешение за строителство на фотоволтаичен парк – от XXX г.;
- Акт за откриване на строителна площадка от XXX г.;
- Етап 1: завършен с акт Образец 15 от 27.01.2025 г.;
- Пуск в действие на етап 1 (36,00 MW) – до XXX г. след акт 16 за етап 1;
- Етап 2 (55,444 MWp): пуск в действие – до XXX г.;
- Етап 3 (8,585 MWp): пуск в действие – до XXX г.;
- Пуск на батерийно стопанство – до XXX г.

Графикът може да бъде променен, с цел подобряване организацията на работа, по-добро планиране на човешкия ресурс и навременно приключване на дейностите по проекта.

3. Документи във връзка с изграждането на енергийния обект

Във връзка с изграждането на фотоволтаична централа „Бобов дол“, включващ 173 058 броя фотоволтаични модули, подстанция 33/110 kV с мощност 100 MVA и 13 броя трансформаторни станции, са представени следните документи:

- Акт Образец 15 за установяване годността за приемане на строежа от 27.01.2025 г.;
- Заповед № 40 от 18.12.2024 г. на Община Дупница за поправка на явна фактическа грешка в Разрешение за строеж № 44 от 29.04.2022 г. на фотоволтаична централа „Бобов дол“;
- Акт Образец 16 - Разрешение за ползване № СТ-05-137 от 20.03.2025 г. за въвеждане в експлоатация на строеж: „Нова въздушна електропроводна линия 110 kV за присъединяване на фотоволтаична централа „Бобов дол“ с инсталирана мощност 100 MW,

с териториален обхват – землището на с. Палатово, община Дупница и землището на с. Големо село, община Бобов дол“;

- Акт Образец 16 - Разрешение за ползване № СТ-05-138 от 20.03.2025 г. за въвеждане в експлоатация на строеж: „Подстанция „ТЕЦ Бобов дол“ подобект: „Ново изводно поле в ОРУ 110 kV за присъединяване на ФЕЦ „Бобов дол““;
- Акт Образец 16 - Разрешение за ползване № СТ-05-136 от 20.03.2025 г. за въвеждане в експлоатация на строеж: Фотоволтаична централа „Бобов дол“, етап 1 с инсталирана мощност 40,728 MWp или 36 MW (AC).

4. Финансови възможности за осъществяване на дейността „производство на електрическа енергия“:

4.1. Източници на финансиране на ФЕЦ „Бобов дол“, включително за изграждане на енергийния обект:

Общо инвестиционните разходи за изграждането на ФЕЦ „Бобов дол“ са в размер на XXX хил. лв. (одобри при издаване на лицензия № Л-720-01 от 07.12.2023 г.), като източниците на финансиране са: XXX% собствени средства в размер на XXX хил. лв. и XXX% привлечени средства в размер на XXX хил. лв.

Следва да се отбележи, че със заявление № Е-ЗЛР-И-22 от 04.02.2025 г. дружеството е поискало изменение на лицензия № Л-720-01 от 07.12.2023 г., във връзка с промени в изграждането на ФЕЦ „Бобов дол“, етап 2 и етап 3, но не предвижда промяна в размера на общите инвестиционни разходи, както и в източниците на финансиране.

По отношение на привлечените средства дружеството е представило копие от Договор за предоставяне на инвестиционен кредит № XXX г., сключен между „XXX“ АД (кредитор), „ТИБИЕЛ СОЛАР“ ЕООД (кредитополучател) и „XXX“ ЕООД (солидарен длъжник), одобрен с Решение № Р-542 от 09.01.2025 г. на КЕВР, при следните условия:

1. Цел на кредита: за финансиране/рефинасиране на част от изграждане и въвеждане в експлоатация на фотоволтаична електрическа централа „Бобов дол“, която ще бъде изградена в поземлени имоти, собственост на „ТИБИЕЛ СОЛАР“ ЕООД на територията на с. Палатово, община Дупница, област Кюстендил.

2. Размер на кредита: XXX хил. евро (XXX хил. лв.);

3. Редовна лихва – начислява се ежедневно, на годишна база Actual/360 дни (реален брой изминали дни в годината върху 360) върху реално усвоената и непогасена част на кредита, платима на всяка дата на лихвено плащане до изтичане на посочения в Договора краен срок на издължаване, с размер, който представлява сбор от XXXM Euribor плюс надбавка от XXX% годишно;

4. Срок на погасяване на кредита – XXX г.;

5. Обезпечения: особен залог върху търговско предприятие; особен залог върху вземания; особен залог върху дълготрайни материални активи (индивидуално определени движими вещи) и договорна ипотека върху имоти, собственост на „ТИБИЕЛ СОЛАР“ ЕООД.

В допълнение, дружеството посочва, че направените инвестиции до момента, възлизат на XXX хил. лв. Същите са осигурени по силата на сключен на XXX г. договор за заем между „XXX“ ЕООД (заемодател) и „ТИБИЕЛ СОЛАР“ ЕООД (заемател), със срок на погасяване до XXX г. и лихва в размер на сбора от основния лихвен процент плюс надбавка от XXX% годишно.

4.2. Финансови резултати от дейността на „ТИБИЕЛ СОЛАР“ ЕООД:

„ТИБИЕЛ СОЛАР“ ЕООД е новоучредено дружество през 2022 г. В изпълнение на изискванията на чл. 11, ал. 2, т. 4 от НЛДЕ, дружеството е представило предварителен

счетоводен баланс и отчет за приходите и разходите за 2024 г. От направена допълнителна служебна справка в ТРРЮЛНЦ към Агенцията по вписванията, се установява, че за периода 2022 г. – 2024 г., дружеството е реализирало следните резултати от дейността:

- за 2022 г. – загуба в размер на 300 хил. лв.;
- за 2023 г. – загуба в размер на 5 239 хил. лв.;
- за 2024 г. (предварителен) – загуба в размер на 258 хил. лв.

Отрицателните финансови резултати в посочения период се дължат на направените разходи, във връзка с проектирането, изграждането и въвеждането в експлоатация на проект ФЕЦ „Бобов дол“.

4.3. Финансови възможности за осъществяване на дейността „производство на електрическа енергия“

Дружеството е представило прогнозен финансов модел за периода 2024 г. – 2044 г., който отразява планираните изменения, във връзка с изграждането и въвеждането в експлоатация на отделните етапи на енергийния обект. С оглед установяване на финансовите възможности за осъществяване на дейността „производство на електрическа енергия“, са анализирани прогнозните данни във финансовия модел, изготвени при следните допускания и параметри:

- общо за периода 2025 г. – 2044 г. произведената електрическа енергия от

ФЕЦ „Бобов дол“ е в размер на XXX MWh, при средногодишната деградация от XXX%. Дружеството предвижда въвеждането в експлоатация на ФЕЦ „Бобов дол“, етап 1 да се извърши до XXX г., като прогнозните количества произведена електрическа енергия през същата година, да достигнат до XXX MWh. Очакванията са произведените количества електрическа енергия да бъдат реализирани чрез сключване на двустранен договор с търговец за изкупуване на електрическа енергия или да се търгуват на свободния пазар. Прогнозните количества са определени на база резултатите от симулацията чрез PVSyst V7.3.1, разработена въз основа на конкретните за централата технически характеристики, географски координати и съответни метеорологични данни;

- цените, по които дружеството очаква да продава произвежданата електрическа енергия през 2025 г. са в размер на XXX лв./MWh, като прогнозите са цените да се увеличават и през 2044 г. да са в размер на XXX лв./MWh;

- очакваните разходи са свързани основно с оперативни разходи за експлоатация на енергийния обект, в т. ч. разходи за балансиране и поддръжка, застраховки, други разходи, дължими съгласно приложимата законодателна уредба, но също така разходи за амортизация на активите и финансови разходи, свързани с осигуреното външно финансиране.

Основните параметри на инвестиционния проект са представени в таблица № 1.

Таблица № 1

№	Вид	Стойност
1.	Инсталирана мощност, MW	100
2.	Стойност на инвестицията, хил. лв.	XXX
2.1.	Собствени средства, хил. лв.	XXX
2.2.	Привлечени средства, хил. лв.	XXX
3.	Стойност на инвестицията за 1 MW инсталирана мощност, хил. лв.	XXX

Видно от финансовия модел за периода до 2044 г., дружеството е заложило да реализира общо приходи от продажба на електрическа енергия в размер на XXX хил. лв. Прогнозните разходи възлизат в общ размер на XXX хил. лв., като очакванията на дружеството са да реализира положителен нетен финансов резултат през целия период, възлизащ на XXX хил. лв.

При така заложените параметри и допускания, в представения от дружеството прогнозен паричен поток са включени плащанията на главница и лихви за обслужване на привлечените средства по договор за инвестиционен кредит с „XXX“ АД от дата XXX г., одобрен с Решение № Р-542 от 09.01.2025 г. на КЕВР, с краен срок на погасяване: XXX г. Прогнозният паричен поток отразява и плащанията на главница и лихви за обслужването на привлечените средства, осигурени от „XXX“ ЕООД по силата на договор за паричен заем, със срок на погасяване: XXX г.

В тази връзка и видно от финансовия модел, нетните парични потоци са положителни стойности, което е индикатор, че дружеството ще има финансови възможности да обслужва задълженията си по сключените договори за външно финансиране.

В допълнение е извършена и оценка на инвестиционния проект на база прогнозни парични потоци (дисконтирани с XXX%), при което основните показатели, определящи ефективността на инвестиционния проект, са както следва:

- Вътрешна норма на възвръщаемост (IRR) – XXX%;
- Нетна настояща стойност (NPV) – XXX хил. лв.;
- Срок на откупуване на инвестицията – XXX г.

Посочените стойности на тези показатели определят проекта, като ефективен, тъй като изчислената нетна настояща стойност (NPV) е положителна величина, а вътрешната норма на възвръщаемост (IRR) е по-висока от дисконтовия фактор.

Предвид гореизложеното, Комисията счита, че проектът за изграждане на енергийния обект на „ТИБИЕЛ СОЛАР“ ЕООД е финансово ефективен и икономически целесъобразен и заявителят е осигурил необходимото финансиране. Извършеният анализ показва, че промените в реализацията на проекта няма да повлияят негативно върху финансовото състояние на дружеството и същото ще продължи да осъществява и развива лицензионната дейност „производство на електрическа енергия“.

5. Доказателства за спазени нормативни изисквания за безопасна експлоатация и за опазване на околната среда по отношение на енергийния обект

Във връзка с реализиране на инвестиционното намерение, „ТИБИЕЛ СОЛАР“ ЕООД е представило следните документи:

- Решение № СО-32-ЕО/2021 г. на Регионална инспекция по околна среда и води – София за преценяване на необходимостта от извършване на екологична оценка на „Подробен устройствен план – план за застрояване за поземлен имот с идентификатор 55230.9.81, с. Палатово, общ. Дупница, за промяна предназначението му за „производство и пренос на електроенергия“ и изграждането на фотоволтаични (слънчеви) системи“, при прилагането на който няма вероятност да се окаже значително отрицателно въздействие върху околната среда и човешкото здраве.

Видно от неговото съдържание е, че проектът на ПУП-ПЗ, както сам по себе си, така и във взаимодействие с други планове, програми и инвестиционни предложения, няма вероятност да окаже значително отрицателно въздействие върху защитени зони и природни местообитания, популации и местообитания на видове, представляващи предмет и цел на опазване в защитените зони, и във връзка с чл. 37, ал. 4 от Наредбата за ОС, с посоченото решение е преценено да не се извършва оценка за степен на въздействие върху гореописаната защитена зона от екологична мрежа „Натура 2000“.

- Решение № СО-65-ЕО/2021 г. на Регионална инспекция по околна среда и води – София за преценяване на необходимостта от извършване на екологична оценка на „Подробен устройствен план – план за застрояване (ПУП-П) за поземлени имоти с идентификатори 55230.39.59, 55230.39.60 и 55230.9.62, с. Палатово, общ. Дупница, за промяна предназначението им и изграждането на фотоволтаични (слънчеви) системи“,

при прилагането на който няма вероятност да се окаже значително отрицателно въздействие върху околната среда и човешкото здраве.

Видно от неговото съдържание е, че проектът на ПУП-ПЗ, както сам по себе си, така и във взаимодействие с други планове, програми и инвестиционни предложения, няма вероятност да окаже значително отрицателно въздействие върху защитени зони и природни местообитания, популации и местообитания на видове, представляващи предмет и цел на опазване в защитените зони, и във връзка с чл. 37, ал. 4 от Наредбата за ОС, с посоченото решение е преценено да не се извършва оценка за степен на въздействие върху гореописаната защитена зона от екологична мрежа „Натура 2000“.

Изказвания по т.2.:

Докладва Б. Паунов. Резултатите от извършения анализ на заявлението и приложенията към него са отразени в доклад от 12.03.2025 г., приет с решение на КЕВР на закрито заседание на 18.03.2025 г. На 25.03.2025 г. е проведено открито заседание, на което присъствено участие е взела г-жа Анета Илиева в качеството ѝ на упълномощен представител на дружеството, която е изразила положително становище по приетия от Комисията доклад без забележки и възражения.

Б. Паунов прочете диспозитива на проекта на решение:

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

Р Е Ш И:

1. Изменя лицензия № Л-720-01 от 07.12.2023 г. за извършване на дейността „производство на електрическа енергия“, издадена на „ТИБИЕЛ СОЛАР“ ЕООД със седалище и адрес на управление: Р България, гр. Перник, както следва: инсталираната мощност на етап 1 от 36 MW остава непроменена; инсталираната мощност на етап 2 се променя от 60 MW на 55,4 MW; инсталираната мощност на етап 3 се променя от 4 MW на 8,6 MW. Общата инсталирана мощност на енергийния обект от 100 MW остава непроменена.

2. Одобрява актуализирано Приложение № 1 „График със срокове на строителството на енергийния обект“ към лицензия № Л-720-01 от 07.12.2023 г., приложение и неразделна част от това решение;

3. Одобрява актуализирано Приложение № 2 „Описание на енергийния обект с неговите технически и технологични характеристики“ към лицензия № Л-720-01 от 07.12.2023 г., приложение и неразделна част от това решение.

Пл. Младеновски установи, че няма изказвания и подложи на гласуване проекта на решение.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 1 и чл. 51, ал. 1, т. 1 от Закона за енергетиката, чл. 9, ал. 1, т. 1 и чл. 61, ал. 2, т. 2 и чл. 64, ал. 1 във връзка с чл. 49, ал. 1, т. 8 и ал. 2, т. 1 и т. 9 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

Р Е Ш И:

1. Изменя лицензия № Л-720-01 от 07.12.2023 г. за извършване на дейността „производство на електрическа енергия“, издадена на „ТИБИЕЛ СОЛАР“ ЕООД, с ЕИК 206964304, със седалище и адрес на управление: Р България, област Перник, община Перник, гр. Перник, п.к. 2300, ул. „Кракра“ № 70, както следва: инсталираната мощност на етап 1 от 36 MW остава непроменена; инсталираната мощност на етап 2 се променя от 60 MW на 55,4 MW; инсталираната мощност на етап 3 се променя от 4 MW на 8,6 MW.

Общата инсталирана мощност на енергийния обект от 100 MW остава непроменена.

2. Одобрява актуализирано Приложение № 1 „График със срокове на строителството на енергийния обект“ към лицензия № Л-720-01 от 07.12.2023 г., приложение и неразделна част от това решение;

3. Одобрява актуализирано Приложение № 2 „Описание на енергийния обект с неговите технически и технологични характеристики“ към лицензия № Л-720-01 от 07.12.2023 г., приложение и неразделна част от това решение.

В заседанието по **точка втора** участват председателят Пламен Младеновски и членовете на Комисията Александра Богословска, Благой Голубарев, Димитър Кочков, Таско Ерменков.

Решението е взето с **пет гласа „за“** (Пламен Младеновски - за, Александра Богословска - за, Благой Голубарев - за, Димитър Кочков - за и Таско Ерменков - за), от които **два гласа** (Благой Голубарев, Таско Ерменков) на членове на Комисията със стаж в енергетиката.

РЕШЕНИЯ ОТ ЗАСЕДАНИЕТО:

По т.1. както следва:

1. Приема доклад относно проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на проект на Закон за водоснабдяването и канализацията;

2. Приема проект на писмо до главния секретар на Министерството на регионалното развитие и благоустройството.

По т.2. както следва:

1. Изменя лицензия № Л-720-01 от 07.12.2023 г. за извършване на дейността „производство на електрическа енергия“, издадена на „ТИБИЕЛ СОЛАР“ ЕООД, с ЕИК 206964304, със седалище и адрес на управление: Р България, област Перник, община Перник, гр. Перник, п.к. 2300, ул. „Кракра“ № 70, както следва: инсталираната мощност на етап 1 от 36 MW остава непроменена; инсталираната мощност на етап 2 се променя от 60 MW на 55,4 MW; инсталираната мощност на етап 3 се променя от 4 MW на 8,6 MW. Общата инсталирана мощност на енергийния обект от 100 MW остава непроменена.

2. Одобрява актуализирано Приложение № 1 „График със срокове на строителството на енергийния обект“ към лицензия № Л-720-01 от 07.12.2023 г., приложение и неразделна част от това решение;

3. Одобрява актуализирано Приложение № 2 „Описание на енергийния обект с неговите технически и технологични характеристики“ към лицензия № Л-720-01 от 07.12.2023 г., приложение и неразделна част от това решение.

Приложения:

1. Доклад вх. № В-Дк-70 от 27.03.2025 г. - проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на проект на Закон за водоснабдяването и канализацията и проект на писмо;

2. Решение на КЕВР № И1-Л-720 от 01.04.2025 г. - заявление с вх. № Е-ЗЛР-И-22 от 04.02.2025 г. за изменение на лицензия № Л-720-01 от 07.12.2023 г. за дейността „производство на електрическа енергия“, подадено от „ТИБИЕЛ СОЛАР“ ЕООД.

ЧЛЕНОВЕ НА КЕВР:

.....
Ал. Богословска

.....
Б. Голубарев

.....
Д. Кочков

.....
Т. Ерменков

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ПЛАМЕН МЛАДЕНОВСКИ

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

РОСИЦА ТОТКОВА

Протоколирал:

А. Фикова – главен експерт